

VEERTIENDAAGS
TIJDSCHRIFT.

JAARGANG: 7
NR.: 0

REDAKTIE &
ADMINISTRATIE

t Stuc

tel: 016/22.44.38

23.67.73

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

MET DE BUREN VOORLOPIG GEEN LAST

KRAKERS IN LEUVEN

Ongeveer gelijktijdig met de ontruiming van de gekraakte Prins Hendrikkade in Amsterdam, werd in Leuven het huis nr. 67 in de Parkstraat «bewoond» verklaard. Dit huis is eigendom van de unief en stond al geruime tijd leeg. Om de motieven van de Hollandse «luxekrakers» (de Prins Hendrikkade is namelijk een kompleks van luxe-appartementen) is heel wat te doen geweest. Is het, gegeven de woningnood, waarover iedereen het eens kan zijn, dat het een realiteit is, verantwoord om luxe-appartementen te kraken? Hier werd duidelijk niet het kraken op zichzelf dan wel het kraken van leegstaande luxe-appartementen in vraag gesteld.

Naar aanleiding van dit voor België nieuwe fenomeen van het kraken van huizen zonder meer, worden ook hier talrijke vragen opgeworpen. Een reden om én het kraak-fenomeen, én de vragen erond eens duidelijker te bekijken.

HUISVESTINGSDIENST

Toen we rond vijftien augustus de lijsten van de nog te verhuren studentenkamers doorbladerden op de huisvestingsdienst, bleken er nog voldoende kamers vrij te zijn, anders was het gesteld met de gemeenschapshuizen. Hier was het aanbod erg klein en de nog te verhuren huizen bleken meestal vrij duur te zijn. Dit laatste heeft natuurlijk te maken met de allomtegenwoordige wet van vraag en aanbod. De laatste jaren is immers een groeiend aantal studenten deze woonvorm gaan verkiezen boven het individuele kottelven. Waar er voor het begin van het vorige academiejaar 90 aanvragen binnenkwamen op de huisvestingsdienst, liep dit aantal voor het nieuwe academiejaar op tot 140.

IN EEN HUIS WONEN IS EEN RECHT
NET ALS ADEMEN VAN LICHT

DAAROM KRAAK
AL DIE
LEEGSTAANDE HUIZEN

VOOR DENKEN MET DIE LEEG HUIZEN VAN DE K.N.L.
Dr. 00jole Inhamstraat: 2 7 10 17 23 29 32
Postbus: 30 40 67

WIE ZAL HET GELAG BETALEN?

Het antwoord op deze vraag vormt de inzet voor een periode van nakende sociale spanningen. De enorme tekorten op de staatsbegroting zullen gedeeltelijk met nieuwe ontvangsten, gedeeltelijk met een vergrote rijksschuld gedempt worden. Het aandeel van de sociale partners en de staat in de sanering van de sociale zekerheid is in een voorstel gegoten. De concrete besparingsmaatregelen zijn nog niet gekend.

Het heet te zijn dat iedereen moet besparen, maar de krachtsverhoudingen tussen werknemers en werkgevers zullen bepalen wie zich de grootste inspanningen zal moeten getroosten. Beide partijen maken zich sterk.

Rond de 2 % bijdragen voor de kersverse pensioenkas voor staatsambtenaren kondigt het gemeenschappelijk vakbondsfront een eerste krachtmeting aan. Van zijn kant laat de patronale pers geen gelegenheid voorbij gaan om de koppeling van de lonen aan de indeks in vraag te stellen en de loonsverlagingen in de sektor van de scheepsherstelling en de banken als heldhaftige voorbeelden van burgerzin te propageren.

Het regeerakkoord staat zoals gewoonlijk bol van prachtige intentieverklaringen. Rekonversies in de zieke sectoren en ontwikkeling van de speerpunten zijn legio. Het wetenschappelijk onderzoek en de universiteiten krijgen een bijzondere rol toebedeeld in dit proces. Zo te zien moet de unief dan toch een economische rol gaan vervullen.

Een politieke vervult zij alleszins. Blijf dit dan beperkt tot de waar-er van deeloplossingen die haar professoren en bezielders de luister-grage, vaak onkritische, studentenmassa influisteren. Het ware wenselijk dat ook bij de kleine 20 000 kursusingangers een debat op gang kwam. Na deze aflevering staan deze kolommen wijd voor je open.

(Vervolg op p.3)

Waar?

Op deze titelpagina lees je alvast het begin van twee artikels, met name over de Leuvense krakers in de Parkstraat en over de nakende regeringsbesparingen. Ze lopen door op respectievelijk blz. 5 en blz. 3.

Maar we hebben nog meer in petto: over 5 en een halve pagina uitgesmeerd een totaalktekst over de frustratiekloof tussen M.O. en Unief, zo actueel voor weer 4000 KUL-studenten. Kijk zelf maar op blz. 8 tot 10 en 12. En op blz. 3 wordt voor jou het programma van USA-presidentskandidaat Reagan doorgelicht. Hoe de kringen hun volgend werkingsjaar zoal denken aan te vatten, hebben we op blz. 4 en 5 verzameld. De rest vindt je zelf wel. Tot op blz. 12.

Geen dichtgetimmerde deuren en ramen, geen briesende Mobiele Eenheid, geen rijkswacht. Voorlopig. En toch, er wordt gekraakt, ook in Leuven! (Meer over dit hangende eetijzer op pagina 5 dezes)

A.S.R. FEESTELIJK ONTHAAL

Ook dit jaar organiseert de A.S.R. zijn stilaan traditioneel geworden onthaalactiviteiten. Alléén worden ze dit jaar een stuk breder opgevat dan in het recente verleden het geval was. Het 10-jarig bestaan van de A.S.R. is daar zeker niet vreemd aan. Maar meer nog moet de diepere motivatie achter dit opzet gezocht worden in het groeiend besef bij een groot aantal mensen, dat de A.S.R. zijn bestaan duidelijk moet manifesteren en met zijn activiteiten meer naar buiten moet treden. Voor een studentenorganisatie is het begin van het Akademiejaar het gedroomde moment om met zulke mooie intenties van wal te steken.

Daarom zal er bij de inschrijving van de eerstejaars in de Hallen een A.S.R. info-stand aanwezig zijn. Langs visuele weg zal geprobeerd worden een zo breed mogelijk beeld te geven van de globale A.S.R.-werking. Tevens zullen de verschillende fakulteitskringen hun informatie aan de man kunnen brengen. Mogelijk verdere informatie kan je ter plekke krijgen van een stel permanent aanwezige A.S.R.-medewerkerq.

Totaal nieuw is de ludiek opgezette voorstally. Dit spel is een combinatie van stadsverkenning en voorstelling van het A.S.R.-werkingsveld. Tijdens deze tocht doe je de voor jou belangrijkste straten en gebouwen aan en onderweg ontmoet je een aantal A.S.R.-posten. Bij elke post stelt een raad of kring een stuk van zijn specifieke werkingsveld voor. Je krijgt er ook de kans je pas verworven kennis te toetsen aan de hand van een stel ludieke vragen.

Tenslotte word er een grote info-markt georganiseerd in Alma II. De bedoeling is een beeld te geven van

wat er zoal leeft aan studenten- en aanverwante organisaties in het Leuvense. Om een zo representatief mogelijk beeld te krijgen werden o.a. uitgenodigd: de onderscheiden fa-

kulteitskringen, de verschillende raden van de A.S.R., de vrije verenigingen, verschillende universitaire studentendiensten, een aantal esthuisjes, enzovoerder. Tijdens deze markt zal er een geïmproviseerd Vrij-Podium plaatsvinden waar vermaande en echte artiesten hun kunst kwijt kunnen.

Later op de namiddag is er een meeting gepland betreffende een actueel onderwerp dat verband houdt met de studentenproblematiek. Hiervoor zullen verschillende gast-sprekers gekontaktéerd worden.

Tot slot van deze naar vijf hopen geslaagde dag zal er een pop-optreden doorgaan, met als finale een grandiose fuif. **R. Meyndens**

editoriaal

De start van het akademiejaar kondigt zich gewoontegetrouw weer aan met een verhoogde activiteit op het front van de onderwijs-politici en -specialisten (wat jammer genoeg voor de argeloze student geen nuance-verschil is).

Bespiegelingen betreffende zin en efficiëntie van de huidige structuur van het UHO zijn niet uit de lucht. U had het waarschijnlijk al begrepen: praktisch gaat het over de op til zijnde besparingen. Een grote bekommernis daarbij moet zeker het behoud van de sociale sektor zijn. Het is onaanvaardbaar dat er ook maar in het minst zou geraakt worden aan deze post in de begroting, wat immers het begin van de afbraak van deze diensten zou betekenen. Als je dan ook weet dat nog steeds 50 % van de beursgerechtigde studenten thuis moeten rondkomen met een inkomen, lager dan het socio-vitale minimum, kan geen andere houding nog de goeie zijn.

Bovendien is in zowat alle universitaire diensten de onthaalwoede uitgebroken. Van allen kanten trekt men de eerstejaars aan of doet daar althans verwoede pogingen toe. De ziel van het kind, daár is het hem om te doen! Of eigenlijk wat de ziel, omgerekend in zilveren munten, waard is. Daarom kan veel heil verwacht worden van de respektievelijke fakulteitskringen, verenigd in de A.S.R., die een verantwoordelijke eerstejaarswerking trachten op te zetten.

Wat echter niet uit het oog verloren mag worden, is dat een eerstejaars noch een minderwaardig iemand is (dat geldt trouwens voor alle studenten) in het onderwijs-leerproces, noch een onmondig iemand waar zondig alle frustraties van ouderejaars moeten op botgevierd worden. Enkel een degelijk volwassen houding biedt voldoende garanties voor een op korte termijn volledige integratie van de aankomende nieuwelingen. Vandaar ook in dit nulnummer van 'VETO' de overgangsproblematiek 'van Middelbaar Onderwijs naar Unief' ruim en breed aan de orde.

Hans Van den broeck.

NIEUWS UIT ANDERE CENTRA

6 OKTOBER OOK TE GENT

Nu het akademiejaar met rasse schreden nadert, wordt het tijd om eens aan het onthaal van de eerste-jaarsstudenten te denken. Deze eerste-jaars komen in een stad, waar alle gebouwen in Gent zelf liggen, maar waar de afstand tussen de verschillende gebouwen al rap een tiental kilometer bedraagt. Om te voorkomen dat deze studenten in Gent verloren lopen, wordt dan ook een onthaal georganiseerd, zodat de kennismaking met de stad op een vlotte wijze geschiedt. Het onthaal kan je terugbrengen op een drietal elementen.

Het eerste element bestaat uit een info-brochure, die aan alle eerste-jaars ter beschikking gesteld wordt. Deze info-brochure bevat wat informatie over de stad zelf, over de Sociale Sektor van de RUG, over het geheel van de (georganiseerde) studentenbeweging (met een overzicht van de verschillende overkoepelende konventen) en over tal van buitenuniversitaire aktiegroepen. Daarnaast wordt nog wat informatie gegeven over een aantal aspecten, die samenhangen met het student-zijn: studie-financiering, huisvesting, voeding, enz...

Het tweede element bestaat uit de organisatie van een informatiebureau in het studentenrestaurant 'Overpoort' en de orga-

nisatie van een open-deur-dag van de Gantse Universitaire Sportbond (GUSB). Hierop worden alle studentenverenigingen en een aantal buitenuniversitaire groepen uitgenodigd (Taxi-stop, info-jeugd, enz...). Dit gaat door de eerste woensdag van het akademiejaar en wordt door vrij veel studenten benut.

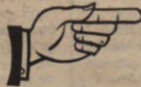
Het derde element in het onthaal wordt georganiseerd door de Fakulteitskringen: zij organiseren een onthaal voor alle studenten in een bepaalde studierichting. Vaak geven zij een informatieblad uit, met gegevens over de specifieke studierichting (proffen, uurroosters, kursussen, lokalen, algemene tips, enz...). Het niveau van dit onthaal verschilt van fakulteit tot fakulteit. In de Psychologische en Pedagogische kring wordt een gans jaar gewerkt aan de voorbereiding van dit onthaal, dat dan ook niet beperkt blijft tot de eerste week van het akademiejaar, maar voortgezet wordt in de vorm van studie- en vrienden-groepjes. Bij andere kringen blijft het onthaal beperkt tot één dag. Het Fakulteitenkonvent (overkoepelend orgaan van de kringen, vergelijkbaar met de kringraad in Leuven) heeft een tweetal jaren terug beslist, dat elke kring een onthaal moet organiseren en dat hiervan een verslag opgemaakt moet worden. Wanneer hieraan niet voldaan wordt, verliest de kring voor de rest van het burgerlijk jaar zijn subsidies. Rond dit onthaal is er vaak een samenwerking met professoren en de deken van de fakulteit, die een toelichting op stichtende wijze geven van het studieprogramma en het studentenleven.

Dit wat betreft het onthaal in het begin van het akademiejaar. Het is duidelijk dat het ont-

haal niet beperkt mag blijven tot deze eerste week en het is juist hier, dat aan de RUG nog heel wat gedaan kan worden (zowel door de academische overheid, als door de studentenverenigingen). Te vaak nog wordt het onthaal (en vooral de organisatie ervan) beschouwd als een gemakkelijke methode om leden te werven. Wanneer het opzet van het onthaal tot dit doel beperkt blijft, slaat de verenigingen de bal mis: het gaat eerst en vooral om begeleiding van eerste-kandidatuurstudenten en het is op deze basis dat het onthaal moet beoordeeld worden.

Informatie in verband met opvang en begeleiding van eerste-jaarsstudenten is een aantal jaren terug in een eindverhandeling van een student verwerkt geworden. Verwacht wordt, dat deze informatie in de loop van de komende jaren een ruime toepassing zal kennen en uiteindelijk zal uitmonden in een op jaarbasis georganiseerd onthaalbeleid. Dit moet dan ook het doel zijn van de studentenverenigingen in het algemeen en de fakulteitskringen in het bijzonder.

Hans Blok
Vz. Fakulteitenkonvent

NIEUWS UIT DE

EKONOMIKA

VLAAMS RECHTSGENOOTSCHAP

TRADITIONEEL PROGRAMMA

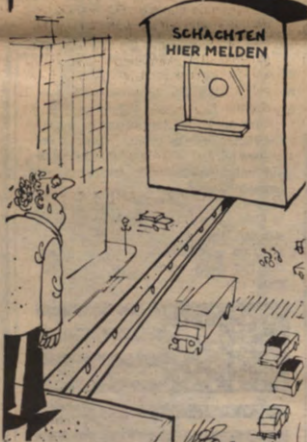
Ekonomika zal wat haar eerste jaars onthaal betreft, weer het traditionele programma afwerken.

De eerste dag zullen de nieuwe schachtjes, nadat ze kennisgemaakt hebben met de voornaamste professoren uit het handelsklot, door bereidwillige ouderejaars in Leuven rondgelaid worden. Deze dag zal afgesloten worden met een gezamenlijk etentje in Alma of Sedes, met achteraf een bezoek aan onze fakulteitsbar 'de Mercurius'.

De tweede dag zal de werking van Ekonomika, evenals het reilen en zeilen van de globale studentenpolitiek in een info-vergadering verduidelijkt worden.

Vanaf de derde dag zullen alle schachtjes dan een individuele schachten-meter of petar toegewezen krijgen, waarbij ze in de loop van het jaar met allerlei problemen te maken kunnen. Na een 1-dieke zoektocht in Leuven, zal deze individuele schachten-meter hen in de mate van het mogelijke op een stantje vegen.

Na een zangoefenstunde en zoetwaterwandeling, tijdens de tweede week, zal de eigenlijke ontgroeningsperiode afgesloten worden met een doopkatus in de bekende Thierbrau op donderdag 21 oktober.

ROMANIA

VOOR VERDERE INFORMATIE...

We hebben (reeds nu) aan jou gedacht zoals je zou willen dat jij aan ons denkt en zoals wij zonder twijfel in de toekomst nog heel veel aan elkaar zullen denken tot meerdere eer en glorie van de slaappersentagans. en dit heeft geresulteerd in volgende summere maar wellicht, nuttige informatie.

Koop liefst nog geen handboeken, kursussen, woordenboeken, schriften, agenda's (die krijg je hier trouwens gratis) of ander didaktisch materiaal, maar wacht tot 8 oktober, dan geven wij een lijstje door met de laagste prijzen voor een Parker vulling' en wat en waar en wat rom.

Binnen een tweetal weken krijg je op je thuisadres een briefje met een uitnodiging voor een kontaktnemiddag maandag 8 of dinsdag 7 oktober. Het is in je eigen belang daar aanwezig te zijn. (Naen de lessen worden dan geschorst).

Ietwat oubollige naam van de fakulteitskring van de rechten. Maar omgekeerd evenredig nieuw van ploeg, van geest. We willen er wat van maken. Met de grove borstel als met de fijnste penseelstreken willen we het leven in en rond de fakulteit opleuren. Als 't maar kleurig wordt.

Een resam mogelijkheden om dat doel te bereiken onthaal eerste kan, kursusdienst. Huis der rechten, sport, toneel, TD onderwijs, fres-podium, sociale zaken, opbrengens... je doet er maar een greep in.

We steunen moreel en materieel en financieel de jaaractiviteiten, proberen naar buiten uit de mening van de fakulteitsgemeenschap naar voor te brengen, onderhandelen voor jullie met profren, uitgeverijen en andere belagers van jullie welzijn.

Als één der grootste fakulteiten proberen wij zelfs financieel riskante activiteiten als jazz-avonden of poëziesessies op ptoen te zetten. Richtinggevend is en blijft iets degelijks aan te bieden te hebben.

Per kursus geniet je als VRG lid zo'n 15% vermindering, op activiteiten raak je binnen aan gekraakte prijzen. Een VRG lidkaart is dus onmisbaar, tenzij je centjes teveel hebt. En trouwens elke student (niet te verwerran met een blokbeest) hoort bij de fakulteitskring omdat dat nu eenmaal deel uitmaakt van het student zijn aan een bepaalde fakulteit. Je mag bovendien je stem laten horen op de publieke maandagavondbestuursvergaderingen.

Je ziet, mogelijkheden genoeg met VRG. Echter niet zonder jou. Mogen we op je rekenen? Een enthousiaste VRG-ploeg heet je uitbundig welkom, in je fakulteit, in je VRG, in je eerste kan.

WINA

AKTUELE PUNTEN

Tijdens de eerste weken van het jaar, maar ook nog daarna zullen wij door een aantal onthaalactiviteiten trachten het KONTAKT tussen eerstejaars en ouderejaars en tussen eerstejaars onderling zo sterk mogelijk bevorderen. Deze activiteiten zullen van zeer verschillende aard zijn: weekend kontakten, sportnamiddag kulturele activiteiten en een eerstejaarsfeest.

Er zal voor de werking verdergebouwd worden op die van 't vorig jaar: bijschaven van de service, (vooral kursusdienst), het kringblad, politieke en sociale informatie, kultureel. Het probleemgeval sport aanpakken, maar vooral de onderwijswerking verder uitbouwen.

De onderwijswerkgroep zal in het begin van het jaar de konkrete projecten vastleggen maar er zijn reeds heelwat voorstellen geformuleerd. De studiedruk en de "aktuele punten" (aggregatie, kredittippen en numerus-clausus) zijn de te verwachten hoofdthema's. Er wordt ook aan een brochure rond begeleiding bij thesisswerk gedacht. Wij hopen op een groot aantal medewerkers om de onderwijsproblematiek tot de groepsoop van onze werking te maken.

Hier toe moeten wij echter het kontak met de jeren herstellen. Een betere -intensiervers- begeleiding van (voldedige) jaarpresidia, beter gebruik van het kringblad en regelmatige informatieve algemene vergaderingen of debatavonden zijn de middelen om dit waar te maken. Wij zijn er ons van bewust dat dit een meer-jarenplan is, maar we hopen reeds een grote stap in de goede richting te zetten.

DRINGENDE OPROEP

Veto, hij is er niet gekomen ; althans niet op tijd. Dat lach je niet weg met een makkelijke kartoon. Een verklaring ? Ach, je kan aanvoeren dat het een gebrek aan planning is, het een zoeken en tasten is van een nieuwe ploeg, dat... Maar dat neemt niet weg dat dit nummer met veel te weinig medewerkers tot stand is gekomen, dat er bovendien van die mensen inspanningen geveerd zijn, die niet aangehouden kunnen worden gedurende een vol jaar.

Het produkt is er. Het kan beter. Het kan vooral ook veel slechter. In oktober gaan we van start voor weer een vol jaar. Met een vernieuwde formule, die het geheel naar ons gevoel veel aantrekkelijker moet maken. Maar daarin is nog VEEL plaats voor medewerkers. Daarin is VOORAL nog plaats voor medewerkers tikkers en lay-outers, heuse journalisten (korrespondenten in de raden en de kringen, verantwoordelijken voor rubrieken), visueel kreativeven (een tweetal vaste fotografen en een massa tekenaars).

Kontak zoeken kan : Permanentie van 't Stuc of bij Hans Van den broeck, Vaartstraat 86. Of beter nog:

15 SEPTEMBER-20U-IN'TSTUC-REDAKTIE:KOMEN !!

contact :

Tervuursevest 103, blok 3, bus 0, 3030 Heverlee

Voor alle verdere informatie:

Phillips Clerick
's Meyerstraat 5

Rudi Vaestraeten
Kardinaalstraat 51
(voor limburgers)

REGIO

MERKATOR

DE VULKAAN

BEGINT TE KOKEN...

De uitbarsting volgt!

In ekstremis hebben we vernomen dat het presidium van Mercator (Aardrijkskunde) nog niet aan onthalen toe is. Vrouwe KUL heeft deze noeste werkers namelijk gul bedeed met "ekstra-legale" voordelen: nagenoeg iedereen heeft tweede zit... Maar niet getreurd; het gewezen en tandengeknars zal slechts tijdelijk zijn: Zij zullen doorgaan, ze hebben ASR echter zich staan. Dus, na tweede zit schiet iedereen daar volop in actie. Aardrijkskundige: hou ze aan hun woord, je hebt er recht op! Of beter nog: toe, help ze ook een handje, ze kunnen het best gebruiken!

GERMANIA

TOT NU TOE...

In de volgende alinea's kan ik enkele wat persoonlijke ideeën neerschrijven, aangezien één man moeilijk over het beleid van een kring kan oordelen. De meeste mensen zijn met handen en voeten gebonden aan elk-samen en ik kan niet voor hen spreken. In het kader van dit VETO-nummer wil ik me beperken en voornamelijk richten tot nieuwe eerste-kamers.

komen is het toch wel de meest voor de hand liggende. Toegespit op de eerste knadidatuur is het onze bedoeling, een reeks onthaal activiteiten op touw te zetten, waardoor de nieuwe eerste kamers zich er ook deadwerklijk bij betrokken voelen en waardoor aan de mensen een aantal kansen worden geboden...

Tot nu toe: veel plannen, weinig concreets. In elk geval belo-

Eind september, begin oktober zullen jullie waarschijnlijk net als iedereen vroeger Leuven één doolhof vinden. In Germania is er een traditie ontstaan die van de opvang van eerste kamers werk wil maken. Het is mijn overtuiging dat het eerste jaar in Leuven het belangrijkste is, waardoor de volgende jaren bepaald worden. Wie immers tijdens zijn eerste jaar ondervindt dat hij als overbodig wordt beschouwd zal later ook niet geneigd zijn om nog iets te doen.

Germania is een mogelijkheid, geen verplichting. Naast Germania bestaan er nog tientallen andere mogelijkheden om in ha Leuvense wereldje geïntegreerd te raken, maar voor de passiege-

van wij een weekend eind september/begin oktober. Een weekend voor jullie dat ruim gezien een eerste kennismaking moet worden met mede studenten en Germania. Verder zullen er tijdens de eerste weken van het academiejaar een aantal activiteiten, zowel van ernstige als ludieke aard, op touw worden gezet waardoor jullie binnen Leuven en gemeen-schapsgenitiseerd worden en waar-door hopelijk een basis kan gelegd worden voor een stevige activiteiten ontplooiing binnen eerste kamers tijdens het jaar.

Het belangrijkste uit deze boodschap blijft de idee dat eerste kan er ook bij hoort en geen meelopers zijn in de leuvense malle-molen. Tot in oktober.

ONTHAALAKTIVITEITEN WINA

2, 3 en 4 oktober :

Introductieweekend voor eerstejaarsstudenten op Studentenhome Terbank, Celestijnenlaan 70, Heverlee.
Samenkomst om 10.00u aan het station in Leuven.
Deelname : 300 fr.

ma. 6 oktober :

14.00u, Campus Arenberg III, auditorium K
Onthaalnamiddag met rondleiding door ouderejaars en achteraf kursusverkoop in de WINA-kelder

do. 9 oktober :

20.00u, Zaal der Hallen, Contactavond voor alle Wina-studenten. Ook de ouderejaars zijn hartelijk welkom.

wo. 15 oktober :

14.00u, Atletiekpiste van het Sportkot, Massasportnamiddag met de meest extravagante sporten, zodat meedoen belangrijker is dan winnen!

do. 16 oktober :

Eerstejaarsfeest in de stad met daarna de eerste WINA-TD in de Thier-Brau.

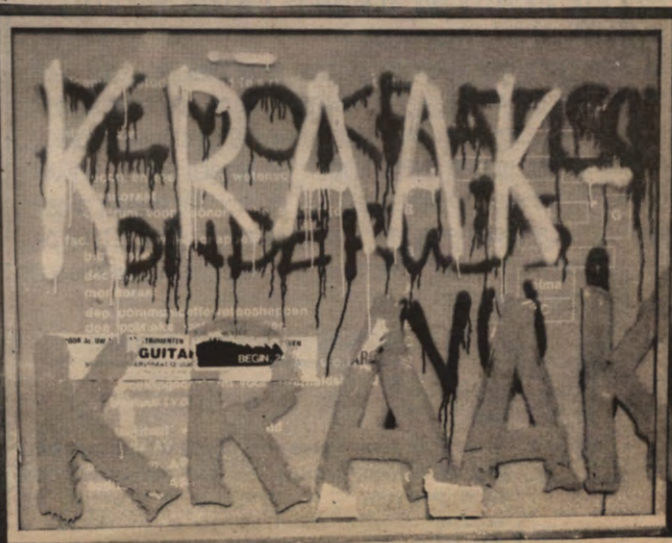
(Vervolg van p.1)

GEMEENSCHAPSHUIZEN

Meestal gaat het om mensen die elkaar maar al te vaak niet kennen en die dan beslissen om onder één dak te gaan wonen. De redenen hiervoor, die vaak van emotionele en praktische aard zijn gaan meestal ook gepaard met een geformuleerd levensvisie. Meest algemeen geformuleerd komt het hiertop neer, dat men gedurende zijn studententijd, niet alleen wil studeren, maar ook leven. Men wil bijvoorbeeld zijn kamer zelf en naar eigen goeddunken inrichten, er de meubels zetten die men zelf leuk vindt en niet opgescheept zitten met de overschotjes van het meubilair van de kotbaas (in het beste geval) of met de uniformika bureau-tjes van de peda. Men kan dan voorts ook enkele kamers inrichten als gezell-

KRAKEN DUS...

Binnen de sinds enkele maanden opkomende krakersbeweging kan je verschillende tendensen aanduiden. Eerst en vooral is er de meest principiële vorm van kraken. Hier redeneert men dat iemand in meer dan één huis tegelijkertijd kan wonen. Waarom zouden huizen die behoren aan iemand die meer dan één huis heeft dan niet gekraakt mogen worden? Daarnaast is er een andere tendens, waarbij het kraken van een huis gebruikt wordt om andere eisen kenbaar te maken en zo druk uit te oefenen op de betrokken instanties. Zo wordt er bijvoorbeeld gekraakt om de huurwetgeving op de korrel te nemen of om de urbanisatieplannen van de stad te bekritiseren. (Een gekraakt huis is beter tegen afbraak beschermd)

lige gemeenschapsruimte, enz... Kortom : weg met de individueel-verhuurde-kamers, accessoires zoals 1 éénper soonsbed, 1 stoel (2 als men bezook mag ontvangen), 1 tafeltje, 1 klerkast en 1 onontbeerlijke wastafel.

De Leuvenaars die huizen te huur heeft zelf over het algemeen niet warm te lopen voor zulke ideeën. Zo kon vorig jaar slechts aan 45 van de 90 aanvragen voor een gemeenschapshuis worden voldaan, en wanneer men zich als student naar een in de Passe-Patout te huur gestelde woning begeeft, krijgt men al te vaak het deksel op de deur tegen de neus. Vele eigenaars wensen hun huis immers niet aan studenten te verhuren. Eén van de hoofdredenen hiervan vinden de Pietermannen in het feit dat een aantal studentengroepen zich vroeger eerder als een slopersfirma dan als huisbewoners hebben gedragen.

Eenzijds is er dus een schrijnend tekort aan huizen die voor studenten te huur zijn. Anderzijds is het echter ook zo dat er heelwat huizen al jaren onbewoond staan. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ook hier in Leuven, waar een kwalitatieve woningnood heerst, naar het Amsterdamse voorbeeld tot kraken zou overgegaan worden. Zo gebeurde het dus in de Parkstraat.

Het effect dat met het vrij ostantatieve kraken in de Parkstraat wil bereikt worden, is vooral dat er zich een mentaliteit zou ontwikkelen die een meer algemeen kraken mogelijk zou maken. Door dit precedent wil men meer zelfvertrouwen wekken bij verwoede zoekende groepen. Wanneer mensen halfweg september nog altijd op zoek zijn naar een geschikt gemeenschaps-huis, blijft er nog altijd de mogelijkheid om een huis te kraken.

EN NU VERDER

Waarom nu niet een huis van de K.U.L. gekraakt werd, is toe te schrijven aan twee factoren. Enerzijds wil men door dit kraken het heild van de unief inzake nieuw- en verbouw aanklagen. Dat dit bouwbeleid echter niet helemaal door de K.U.L. kan geregeld worden, wordt uit het oog verloren. Alvorens de unief huizen zoals dat van de Parkstraat kan ontgeigen is er een K.B. nodig. Via een dergelijk K.B., dat zeer nauwkeurig bepaalt over welke oppervlakten een fakulteit kan beschikken, houdt de overheid in Brussel controle op het bouwbeleid van de universiteiten. Het geld dat voor de ontgeining nodig is, wordt ontleend via een, bij wet vastgelegd, systeem van trekkings rechten.

De nationale overheid maakt een onderscheid tussen twee aanwendingsmogelijkheden van het geleende geld. Het kan namelijk ofwel gebruikt worden voor uitbreiding van onderwijs, onderzoek en administratie, ofwel voor de sociale sector. Deze twee mogelijkheden zijn strikt gescheiden. Huizen zoals die in de Parkstraat, die ontgeind zijn voor de eerste aanwendingsmogelijkheid, kunnen gewoonweg niet overgeheveld worden naar de sociale sector. Wanneer de universiteit, in afwachting dat tot sloping kan worden overgegaan, deze huizen aan studenten zou verhuren, zou ze hierdoor in moeilijkheden komen met de regeringskommissaris, die toezicht houdt op de naleving van donationale wetten met betrekking tot de universiteiten.

De tweede faktor waarom echter het huis in de Parkstraat werd gekraakt, heeft te maken met het feit dat de bezetters verwachten dat deze instantie eerder dan privé-eigenaars hen een tijdje met rust zal laten, zoals trouwens blijkt uit de huidige stand van zaken.

In tegenstelling tot het Nederlandse kraken, waar onmiddellijk deuren en vensters vertimmerd worden, om een mogelijke ontruiming door de Mobile Eenheid te kunnen beletten, is de Parkstraat een heuse «walk-ins» geworden. Zelfvertrouwen is er bij de krakers bijzonder voldoende...

huur afhankelijk van inkomen

"DE BATSELIER SPREEKT OVER DE MAAR DE UNIVERSITEIT, DA 'S PAS NE

IK HEB JE DAARSTRAKS BIJ DE INSCHRIJVINGEN ZIEN AANSCHUIVEN, JE HEBT WEL GEMERKT DAT JE VOLGENDE JAAR ALVAST NIET ALLEEN ZAL ZIJN AAN ONZE UNIVERSITEIT, ER ZIJN ER TROUWENS OOK WEL MEER VOOR WIE ALLES NET ZO NIEUW IS ALS VOOR JOU, 4000 VAN DE 20.000 EN DA'S NIET NIKS, EN OMDAT IETS DAT NIEUW IS, ALTIJD PROBLEMEN MET ZICH MEE-BRENGT HEBBEN WE DIT GEMAAKT, WAT JE IN DE VOLGENDE BLAD-ZIJDEN KAN LEZEN. EEN AANTAL STUKKEN VAN DE UITERST KOM- PLEKSE PUZZEL DIE DE UNIVERSITEIT IS, HEBBEN WE BIJ ELKAAR GELEGD EN GEPROBEERD INEEN TE DOEN PASSEN. WE HEBBEN DAAR- VOOR DE HULP INGEROEPEN VAN ENKELE ERKENDE AUTORITEITEN OP HET BETREFFENDE GEBIED - ALTHANS DAT MOGEN WE VERONDERSTEL-

LEN, GEZIEN HUN BEROEPSBEZIGHEDEN - EN UIT HUN VERHALEN HEBBEN WE DAN DEZE BEDENKINGEN GEDISTILEERD,

WIJ DANKEN VOOR HUN MEDEWERKING:

- ERIC DEPREEUW, PSYCHOLOOG VAN DE DIENST VOOR STUDIEADVIES VAN DE KULEUVEN.
- PROF. C.C. DE KEYSER, PROFESSOR KULEUVEN, FAKULTEIT PEDA- GOGISCHE EN PSYCHOLOGISCHE WETENSCH.
- PROF. H. SERVOTTE, VICE-REKTOR KULEUVEN.
- DE HEER J. ECHELPOEL, DIREKTEUR VAN HET SINT-PIETERSKOL- LEGE TE LEUVEN.
- REKTOR VERHAEGEN, VAN HET L.U.C., DIEPENBEEK-HASSELT.
- HET MONITORAAT VAN TOEGEPASTE WETENSCHAPPEN, KULEUVEN.

1

HOME 'SWEAT' HOME

DAT DE UNIEF EN HET GOD-MEET-HOE KOLLEGE OF INSTITUUT HEMELS- BREED VAN ELKAAR VERSCHILLEN, DAAR WAREN ALLE GEÏNTERVIEWDEN HET WEL OVER EENS, DAT DEZE VERSCHILLEN TOT AANPASSINGS- EN ANDERE MOEILIJKHEDEN KUNNEN LEIDEN, OOK DAT WAS VOOR DEZE HEREN EEN FEIT. WAAR ECHTER DE DIEPERE OORZAKEN LIGGEN VAN ZOVEEL FALEN AAN DE UNIEF EN WELKE DE MOGELIJKE OPLOSSINGEN ERVOOR ZIJN, DAAROVER WILDEN DE MENINGEN WEL EENS VERSCHIL- LEN.

IN DIT EERSTE HOOFDSTUK VAN DRIE AANDACHT VOOR ENKELE FUNDA- MENTELE VERSCHILLEN TUSSEN HUMANIORA EN UNIEF. ENERZIJD NEMEN WE ENIGE STRUKTURELE ASPEKTEN ONDER DE LOEP (HOE FUNK- TIONEERT EEN SCHOOL, HOE EEN UNIVERSITEIT), ANDERZIJD'S BE- KIJKEN WE EVEN HOE EN IN WELKE MATE DE SCHOOL VOORBEREIDT OP HOGER ONDERWIJS, TEN DERDE RESTE ER NOG HET SOCIALE ASPEKT VAN DE ZAAK: WELKE SOCIALE GEVOLGEN HEEFT DE STAP NAAR DE UNIEF VOOR DE TOEKOMSTIGE STUDENT/E.

ingebakken patroon

"De leerling is de manier van doen, die hij al zes jaar mee- maakt, gewoon en kan zich moei- lijk iets anders voorstellen. Er wordt namelijk lesgegeven, hij moet huiswerken maken enz- voort. Heel dat patroon zit in hem ingebakken. Hij hoort na- tuurlijk wel andere dingen van broer of zus of gelijk wat, maar hij kan zich dat mogelijk voor- stellen. Zijn leefwereld reikt zo ver niet." Aldus directeur Echelpoel van het St-Pieters- kollege hier in Leuven. Men trecht dit gedeeltelijk te on- dervangen door het verstrekken van informatie. De grote moei- lijkheid hierbij is echter, daar- over waren de geïnterviewden het eens, de kompleksiteit en het fundamenteel anders zijn van de universiteit. Erik Depreeuw van Studieadvies hierover aan het woord, stelde dat "een kom- plexe realiteit zoals het hier loopt onmogelijk in woorden kan overgebracht worden, dat gaat niet. Dan is het toch nog an- ders eens ze er in zitten." Daarnaast is er de moeilijkheid van de vertekende informatie die wordt doorgegeven door stu- denten die al in Leuven of aan een andere universiteit zitten. "Ik zou de overgang van middel- bear naar universitaire onderwijs willen voorstellen als een over- gang van amateurlime naar pro- fessiona- lizing", vervolgde Depreeuw, zich er den toch nog van bewust ook nu weer in het

vege te praten.

Doordat aan de unief dikwijls dezelf- de vakken worden gegeven als op de hu- maniore, krijgt de leerling-student vaak de indruk dat hij te doen heeft met een voortgezette humaniore.

Het enige verschil, zo lijkt het, is het feit dat er slechts éénmaal geëx- aminerd wordt, en dat er dus later met studeren moet begonnen worden.

Dit kan natuurlijk tot de nodige ver- gissingen leiden, wanneer het erop aan komt deze eksamens af te leggen. De monitoren van TW waren het er met elkaar roerend over eens, dat "één van de grote problemen natuurlijk is dat men de stof op één of andere ma- nier onderschat. En dat kan dan voor- al zijn het onderschatten van de hoe- veelheid werk, maar ook een verkeerd schatten van de intensiteit waarmee men een kursus moet kennen."

Het grootste deel van de niet-sla- gers had volgens hen zijn mislukking te danken aan een oppervlakkige kennis. De vraag is dan natuurlijk in hoever- re de studiebegeleiding hier niet faalt. In hoeverre het de studenten niet duidelijk genoeg gemaakt is wat er van hen eigenlijk verwacht wordt. Professor De Keyser pleitte in dat verband voor een explicitering van de verwachtingen. "Elke prof zou eens het jaar goed bezig is de studenten duidelijk moeten maken hoe grondig de kursustekst moet gekand zijn en of nota's die enkel tijdens de les ge- geven worden tot de takennen stof beho- ren enz.."

VSO OF NIET-VSO : THAT'S THE QUESTION ...

Voor-en tegenstanders van het VSO hebben elkaar jarenlang met allerlei relevante en irrelevant- te argumenten in het haar geze- ten om de andere partij van hun gelijk te overtuigen; nl. VSO was duidelijk beter/slechter dan niet-VSO.

Toen de eerste mensen die bin- nen het kader van deze vernieuw- de aanpak van het middelbaar on- derwijs opgeleid waren, door- stroomden naar de unief, bleek het definitieve toetsingskrite- rium in zicht.

Wat bleek er nu? Beide types van onderwijs resulteerden niet in duidelijk verschillende sla- gingspercentages aan de unief.

types middelbaar onderwijs te vergelijken? In het VSO wordt getracht de schotten tussen de vakken te doorbreken, om op die manier het kunstmatige uit me- kaar rukken van een te bestu- deren fenomeen tegen te gaan. Dit apriori-voordeel nu, komt, met slagen aan de universiteit als toetsingssysteem, helemaal niet tot zijn recht. Aan de universiteit vinden we wel nog steeds dezelfde opsplitsing in gescheiden vakken als in het traditioneel vernieuwd onderwijs.

Als je dan slagen in een eerste kandidatuur toch als relevant toetsingskriterium aanhoudt, blijken hier een aantal fakto- ren een rol te spelen die niet verbonden zijn met de typische kenmerken van de organisatie- vorm van VSO, of niet-VSO. Zo blijken leerlingen uit be- paalde scholen van het tupe 2 een slagingspercentage te heb- ben dat hoger ligt dan het ge- middelde. Schakelen deze scho- len dan over naar VSO, blijft datzelfde hoger dan gemiddeld slaagpercentage behouden.

Hier blijken dus bepaalde fakto- ren aan het werk te zijn die los staan van de organisatie- vorm van de school, maar die veeleer mer de school zelf; de rekrutering, het klimaat dat er heerst samenhangen. Wel- licht wordt in deze scholen, los van de organisatiestructuur de typische kenmerken van de universiteit beter benaderd, bv in het werken op lange termijn.

Rijksow.	Type 1	Type 2	Gemid.
1976-77	40.8%	39.6%	39.7%
1977-78	36.2	39.4	38.5
1978-79	46.4	37.6	43.1
Gemid.	43.0	39.1	40.4

Vrij Ow.	Type 1	Type 2	Gemid.
1976-77	46.2%	53.5%	53.5%
1977-78	49.1	52.2	52.1
1978-79	32.9	54.1	53.1
Gemid.	40.1	53.3	52.9

Type 1 = VSO
Type 2 = Traditioneel S.O.

Bij deze cijfers enkele beden- kingen:

In hoeverre is het toetsings- criterium, nl. slagen aan de universiteit relevant om twee

CONCEPTIE SHOCK, SHOCK." (H. SERVOTTE)

sneeuwbal effect

Een veel besproken probleem was ook de verminderende kwaliteit van het middelbaar onderwijs. "Er zijn werkelijk in het MO bijna gelijktijdig honderden, duizenden leraren benoemd die aan de unief niet voorbereid waren op hun leraarsaak," zegt Verhegen in dat verband. Hij voegt er evenwel onmiddellijk aantoe dat dit niet zo zeer de schuld is van die leraars zelf, dan wel van de unief, waar "de aggregatie twintig jaar terug een echte karikatuur was en dat het nu een ietwat geslaagde karikatuur is, maar 't is nog altijd een tekening." Ook directeur Echelpoel wijst op de gebrekkige aggregatie maar verdedigt tegelijkertijd de verantwoordelijken, en ziet dat er de laatste jaren serieuze inspanningen zijn geleverd op het gebied van de aggregatie. Wie er dan wel schuldig is, zijn volgens hem "de rest van de fakulteit die weinig begrip op brengt voor de moeilijkheden van de aggregatie en er weinig ruimte voor laten binnen het programma." Of met andere woorden, iemand zal wel fout zitten, maar wie het in godsnaam is, dat valt niet uit te maken.

Tussendoor verwijst directeur Echelpoel ook nog even op de mentaliteit die er heerst aan de universiteitstop, en die toch nog altijden beetje denigrerend denkt over alles wat met Middelbaar Onderwijs te maken heeft. Wel wordt er van het MO verwacht dat het zich voortdurend aanpast en modernizeert. Er wordt van hen een persoonsgerichte aanpak verwacht, een werken met individuen, die dan later weer verdrieken in de oceaan die de universiteit blijkt te zijn. Deze laatste moet natuurlijk op het aloude stramien voortboren, om kwaliteitsvermindering tegen te gaan...

afzwaaien naar de unief

Het humaniora-voorwissen blijkt buiten haar taak als voorbereiding op het hoger onderwijs, ook een eigen finaliteit te hebben. Niet iedereen die afscheid neemt van de humaniora, trekt daarom ook naar de unief. Wel is het zo, dat eens besloten om verder te studeren, te dikwijls beslist zou worden, maar meteen naar de unief te komen, terwijl er nog verschillende andere mogelijkheden zijn. Op dit punt zullen we dieper ingaan.

Rektor Verhegen: "Waar van de ene kant de student op het einde van zijn middelbaar onderwijs eigenlijk zo een echt eindpunt ziet en een nieuw begin, begint er voor hem nu een nieuwe loopbaan in de breedste en misschien wel de gezondste zin van het woord: hij gaat nu studeren en heeft een welbepaald doel voor ogen." Dit gaat echter niet op voor alle retorika- of laatstejaarslerlingen van het M.O. En hier schuilt natuurlijk het probleem dat de school enerzijds moet voorbereiden op de unief, maar anderzijds ook dat soort onderwijs moet verstrekken, waarmee men meteen verder kan, zonder nog te studeren. Dit houdt ook in, dat men een zo breed mogelijk keuzespectrum moet verstrekken op de humaniora en niet in staat is om al te specialiseren. Die specialisatie zou dan van de unief moeten komen.

maturiteitsdiploma fiktie

De leerling wordt op het einde van de humaniora rijp geacht om welke studie dan ook aan te pakken. Om dit nog wat duidelijker in de verf te zetten werd er een fiktie in het leven geroepen zoals dir. Echelpoel het voorstelde: "men maakt een onderscheid tussen het diploma M.O. enerzijds, dat wordt toegekend zodra men de humaniora beëindigd heeft, en anderzijds het maturiteitsdiploma, dat nodig is als toelatingsticket tot de unief. Ik ben daar niet a priori tegen, maar men zou bv. kunnen zeggen dat men het diploma toekent met bepaalde clausuleringen. Dat zou een tarugschroeven betekenen van de polyvalentie van het diploma - niet in principe, wel per persoon. En dan kan men nog extra-toelatingsexamen creëren voor diegene die toch iets willen beginnen dat binnen hun persoonlijke clausulering valt." Een oplossing die rector Verhegen hiervoor heeft ligt meer in de lijn van de unief. Door de organisatie van testen in het begin van het jaar, meent hij de studenten al een leidraad te kunnen bieden van waar ze naartoe moeten. Een soort steekproef van persoonlijke kennis die de student in staat zou stellen een inhaalprogramma op te stellen van wat hij bij zichzelf moet bijschrijven. Kortom er wordt over nagedacht er wordt over gesproken maar een oplossing die voldoet komt er tot nu toe niet uit de bus.

sociale ontworteling

Om de aanpassingsproblemen op een psychologisch verantwoorde manier te introduceren laten we eerst Eric Depreuw, psycholoog, nu werkzaam op de dienst Studie-advies aan het woord. "Ik denk dat je ook een stukje agressie tegen een fenomeen als de Alma vanuit die achtergrond kunt verklaren. Je hoort veel mensen in de loop van het jaar kwaad worden op het eten van de Alma. Ten onrechte naar mijn mening, want nu is dat eten in vergelijking met zeer vele andere massa-eekens

uit-zon-der-lijk goed! En ik denk dat een groot deel van dat ongenoegen een afreageren is, omwille van de veiligheid en van de geborgenheid die ze moeten afstaan." In tegenstelling tot het universitaire leven in de meeste andere landen blijft de Vlaamse student, zolang hij studeert, een erg thuisgebonden individu. Het aantal studenten dat niet elk weekend naar huis gaat, tijdens de gewone periodes (dus niet tijdens de examens) is eerder miniet te noemen. De meesten zoeken nog elk weekend hun ouders op en blijven op die manier voor hun geborgenheid van het thuismilieu afhankelijk. Leuven wordt voor hen iets waar men enkel studeert en niet leeft in de brede zin van het woord. Na een week van isolement doet men in het weekend aan "emotionele refueling". "Het merkwaardige is dat er eigenlijk minder problemen zouden mogen zijn dan vroeger, omdat de zelfstandigheid tegenover thuis en zo voor een leerling van de humaniora tegenwoordig ook veel groter is dan vroeger. Een verklaring kan ik daar niet voor geven, maar laat ons zeggen dat dat te maken heeft met de stap naar de unief met zijn deparisement, die er altijd geweest is."

De heren monitoren van Toegepaste Wetenschappen (T.W.) zien dat niet zo gebeuren in hun fakulteit. Ze wijzen dit aan het feit dat ingenieursstudenten een objectievere kijk zouden hebben op hun situatie en zich in de eerste plaats bezig houden met hun studies. In ieder geval, als er in dit verband problemen zijn, als de studenten zich moeilijk kunnen losmaken van het thuisfront en ergens in hun eenzaamheid verstrikt raken, dan

«...mag ik u 'n paar

vragen stellen?»

IK BEN INGENIEURSTUDENT EN IK WEET VAN NIETS

Het gesprek met de monitoren van de fakulteit Toegepaste Wetenschappen (Burgerlijk Ingenieur) deed de wenkbrauwen van de interviewers meer dan eens de hoogte in gaan.

Zo hoog zelfs dat een van de ondervragers in een vlaag van gedeeltelijke zinsverbijstering uitkreet: "Ik zie van langsom minder waarom men hier komt studeren..." Wat is er dan zo merkwaardig anders aan de studies die er hier gevolgd worden en de manier waarop ze gevolgd worden in vergelijking met andere fakulteiten. Eerst en vooral bleek volgens de monitoren een heel andere motivatie aan de grondslag te liggen van de doorsnee TW-er. "Er zijn veel mensen die ingenieursstudies doen zonder dat ze weten wat een ingenieur eigenlijk later moet doen". Waar de motivatie bij de andere studenten meestal te veel gezien wordt vanuit het beroep dat ze later willen uitoefenen, zien de TW-studenten dit eerder als een gevolg van hun humaniora. Dit zou te maken hebben met het feit dat er van in het begin een soort zelf-selectie wordt doorgevoerd, die ervoor zorgt dat "enkel de besten (voor wiskunde dan wel) naar hier komen". Via het ingangsexamen wordt er opnieuw een deel geïnteresseerden weggeselecteerd, zodat een vrij homogeen groepje overblijft. Hierdoor is de breuk tussen wat ze van vroeger kenden (humaniora) en wat ze nieuw leren kennen (unief) niet zo groot als elders.

Een groot slagingspercentage is hier op zijn beurt een gevolg van, zodat relatief weinig mensen zich vragen stellen over de aard van de opleiding die men hier krijgt. Waar er binnen de humane wetenschappen, van in de kandidaturen vragen gesteld worden omtrent

het nut van sommige cursussen, is bij de ingenieursstudenten zulke vraagstelling overbodig, omdat ze enkel verder studeren wat ze altijd al hadden willen doen.

Je TW-ers vormen een vrij geïsoleerde groep binnen de studentenwereld. Al hun cursussen worden gedoceerd op de kampus van Heverlee, mijlverre verwijderd van het drukke stadsleven, dat de andere studenten wel eens wil afleren. Dat gaat zelfs zo ver, dat "men het te ijverig wil aanpakken, en dat men zo vanuit die sfeer van alleen de besten zullen er komen, te weinig ontspanning neemt..." Het blijkt soms nodig om deze studenten erop te wijzen dat ze buiten het studeren, natuurlijk ook nog recht hebben op (een beetje) leven.

Wat er verder aan de verschillende houding tussen TW-ers en andere studenten (en dan worden vooral de humanen bedoeld) zou liggen, is het feit dat de ingenieurs eerder geneigd zouden zijn tot een objectiverende houding.

"Ik vind dat in die wetenschappen de eigen inbreng en de interpretatie van de feiten veel groter is. Typisch bv. is die maatschappijkritiek van een jaar of vijf geleden: "ik vind dat het zo of zo zou moeten zijn..." - een uitdrukking die mij een beetje ergende omdat, als ik in de fysika zeg, ik vind dat de stroom van negatief naar positief zou moeten lopen, of omgekeerd, die stroom trekt zich daar niets aan." Het is m.a.w. niet aan de ingenieur om zich vragen te stellen, de materie heeft voor hem al beslist wat juist is en wat niet. Erger wordt het natuurlijk wanneer deze behoudsge-

zinde mentaliteit wordt getransponeerd op andere gebieden.

"Het is inderdaad een probleem dat men om zicht te hebben op wat nodig is voor de opleiding en om dat niet louter te laten dikteren door de ogenblikkelijke noden van de industrie, inderdaad een serieuze rijpheid en een serieuze overleg van meerdere mensen moet hebben, een niet te overhaast inspelen op een ogenblikkelijke nood om dergelijke zaken te veranderen. Het is nu wel zo dat men inderdaad misschien wij hebben hier een stukje kritische zin op dat gebied dat niet zeer aange-meerdigd wordt."

Wat er inde andere fakulteiten misschien teveel kritiek om de kritiek wordt gevoerd, blijkt dat bij de ingenieurs grotendeels te ontbreken. Want: "GIST, geëngageerde ingenieursstudenten, je hoort daar ook soms van dat sommige van die mensen wel een beetje naar bekeken worden door hun kollega's."

Tot besluit van het gesprek was er nog even deze korte woordenwisseling: Mon.: "maar dat had dus te maken met die ingangsexamen, dat de mensen die studieruok ook gemakkelijker aankunnen en dat ze ginder (in de stad nvdr) met moeilijkheden te kampen hebben en zich van daaruit ook vragen stellen. Terwijl hier dus de mensen zich er gemakkelijker door werken en dus niet tot die vragen komen..." Int.: "En dan heb ik dus daarstraks gevraagd: is dat wel gezond." Mon.: "Dat vind ik wel gezond, ja..."

WILSKRACHT IN KORTE BROEK

"WEL DAT DENK IK NIET, IK DENK NIET DAT HET EEN KOMPETITIEVE SFEER IS. IK DENK DAT HET EEN VREEMDE SFEER IS, EEN NIEUWE SFEER."

ZO SCHETST VICE-REKTOR SERVOTTE ONS HET KLIMAAT VOOR NIEUWKOMERS AAN DE UNIVERSITEIT.

"IK DENK, VANAF HET MOMENT DAT MEN NAAR DE UNIVERSITEIT GAAT, DAT HET EEN KEIHARDE KONFRONTATIE WORDT MET EEN BIJNA PROFESSIONELE KOMPETITIE; MEN STAAT VOOR EEN SITUATIE DAT 50 TOT 60 PROCENT GEËLIMINEERD WORDT EN DE LAATSTE JAREN, ZOALS U WEEET, IS HET PERCENTAGE GESLAAGDEN HIER AAN DE UNIVERSITEIT MET NIET WEINIG GEDAALD, VAN 49% NAAR 42%." AAN HET WOORD IS ERIC DEPREEUX, PSYCHOLOG VAN DE DIENST STUDIEADVIES KIL.

DE MENINGEN VAN DE VERANTWOORDELIJEN VAN DE UNIVERSITEIT OMTRENT HET KLIMAAT WAARIN EERSTE KANNERS AAN DE UNIVERSITEIT TERECHTKOMEN, LOPEN DUS ERG UITEEN. EEN REDEN VOOR ONS OM DIT WAT UIT TE PLUIZEN.

Om aan een universitaire loopbaan te beginnen met kans op slagen, heeft men voldoende capaciteiten nodig. "Ik denk dat een groot deel van de mislukkingen aan de universiteit te wijten zijn aan een gebrek aan mogelijkheden." Psychologisch onderzoek heeft uitgewezen dat, gemiddeld over alle faculteiten genomen, om een universitaire carrière te voleindigen, een intelligentiequotiënt van ongeveer 125 à 130 vereist is. Tot die groep behoren ca. 2% van de Belgische bevolking.

een levensproject

Alleen een hoog I.Q. biedt nachts geen automatische garantie op slagen. Er is meer nodig. "Normaal zou men", volgens H. Sarvotte, "naar de universiteit moeten gaan vanuit een zekere wetenschappelijke nieuwsgierigheid, of vanuit een duidelijk levensproject."

Onderstaande tabellen illustreren hoe de studiemogelijkheden van duidelijk afgeleide sociale lagen uiteen lopen. Het leraarsberoep, dat, ook in de ons omringende landen, weinig maatschappelijk aanzien geniet, wordt overeenkomstig het principe van statuscongruentie, gemakkelijk gekozen door mensen uit de laagste sociale bevolkingslagen en moeilijker door mensen uit de hoogste sociale groepen.

Geveerde beroepsuitoefening, naar sociale herkomst

Beroep	Sociale herkomst	
	Groep 1	Groep 2
Leraar M.O.	16 (31,4)	5 (5,2)
Zelfstandig	6 (11,8)	51 (53,1)
Ander	29 (56,8)	40 (41,7)
Totaal	51 (100)	96 (100)

Omgekeerd zou de 'industriële' context van het ingenieursberoep verklaren waarom zoveel mensen uit de arbeidersgroep (33,3 procent in deze steekproef) ingenieursstudies doet. Het beroep van ingenieur is zinvoller binnen de leefwereld van de arbeiders en sluit er gemakkelijker bij aan. Er moet opgemerkt worden dat de 7,3 procent uit groep 2 (hoge sociale lagen) zijn overschat door een (verantwoorde) manipulatie van de steekproef.

Verdeling, naar sociale herkomst, van de respondenten die bij hun eerste inschrijving aan de universiteit de richting burgerlijk ingenieur kozen.

Studies	Sociale herkomst	
	Groep 1	Groep 2
Burgerlijk ir.	17 (33,3)	7 (7,8)
Andere	34 (66,7)	89 (92,7)
Totaal	51 (100)	96 (100)

BRON: VANDEKERCKHOVE, L. en L. HUYSE. In de buitenbaan, Antwerpen, SWU, 1976.

ter die leert lezen, aansluit op de behoeften om op die manier een gans kultuurgedoe te omsluiten, zo zou men ook moeten aansluiten op de intrinsieke motivatie van de aspirant-eerstekanner om op die manier een snel en aangenaam leren mogelijk te maken.

Rector Verhaegen: "U moet een opleiding volgen waarvoor ge gemotiveerd zijt, maar de redenen waarom ge gemotiveerd zijt zou m.i., behoudens de enkele richtingen die specifiek beroepsgericht zijn, zoals geneeskunde, tandheelkunde, enzovoort, zou moeten zo zijn dat ge zegt, dat boeit mij, dat interesseert mij, ik wil daar knap in worden, en dan zie ik wel wat ik daar kan mee doen."

't fabriek van 't universeel verstand

Blijkt echter, dat van deze optimale leersituatie, nl. het aansluiten op deze intrinsieke motivatie, niet veel in huis komt.

"De frustratie van de mensen die naar hier komen met het gedachte van, ik ge hier hard komen werken, en ik ge hier een universitaire vorming krijgen, en na drie, vier maanden in een systeem geperst worden van, zoveel bladzijden reproduceren, dat vind ik erg. Dat vind ik vreselijk. In de humaniora mochten ze dan nog eens ne keer een opstelletje schrijven, daar mochten ze nog eens een voordracht komen geven die niet persé afgekraakt werd. Dat soort mensen wordt vanaf de eerste kandidatuur zwaar ontmoedigd in hun intellectuele inspanningen. Het is gelijk Louis Paul Boon zegt, hé, de universiteit is 't fabriek van 't universeel verstand, en de student probeert binnen 't fabriek op allerlei slinkse manieren zijn diploma te bereiken, en hij leert hoe hij een bespreking kan maken van een gedicht zonder het gedicht gelezen te hebben, zo van die zaken allemaal hé..." Hier stelt Eric Depreeux dat de intrinsieke motivatie als vertrekpunt van het universitaire leren de grond in wortel geboord en dat ze vervangen wordt door een geroutineerde extrinsieke motivatie. Een 'extrinsieke gemotiveerd' student is het helemaal niet te doen om wat er gedurende de minimum vier jaar durende universitaire onderwijssituatie te leren valt.

Waar het hem uiteindelijk om te doen is, is het diploma en de mogelijkheden die het biedt op sociaal en financieel vlak.

sociale druk

De universiteit geeft een diploma waar ge het ver mee schopt. Deze mentaliteit maakt dus dat de intrinsieke motivatie aan de universiteit op een laag pitje brandt en niet als een Olympische vlam over het stadion uitstraalt. "Ouders zijn vooral bekommerd om het feit of hun kind wel slagingskansen heeft, dat is de vrees van ouders." Op deze wijze omschrijft directeur Echelpoel van het St.-Pieterscollege Leuven de sociale druk die maakt dat het krijgen van een diploma gaat primieren over een zinvolle kennisverwerving. Een diploma is zekerheid en binnen-zijp.

De economische crisis die West-Europa nu al een aantal jaren teistert is niet van die aard om deze sociale druk te verminderen. Aan de ene kant resulteert deze economische crisis in een grotere participatie aan het niet-universitaire onderwijs, dat op kortere termijn en met een grotere zekerheid een diploma verschafft. Eric Depreeux over de situatie aan de universiteit: "Door de economische crisis en de toenemende werkloosheid is de tendens van de laatste jaren aan de universiteit een afname of een stabilisering van de toestroming. Bij wie zich n og wel inschrijft een vergrote studiedruk en meer gebuinden. Dat zijn de grote lijnen." Vandaar dat de mensen zeker gaan spelen.

subjektief evaluatiesysteem

En daar hebben ze alle redenen toe. Het examensysteem is, na de sociale druk, een tweede factor die de intrinsieke motivatie ontmoedigt. Gegeven de mondelinge examenstijl aan de universiteit, waar men op een kwartier de balens maakt van een jaar werken, is het niet verwonderlijk dat deze beoordelingbesmet is met een stuk subjectiviteit. Zelfs voor schriftelijke examens is dat zo. Rector Verhaegen deed een klein experiment: "Wij hebben met zes mensen 36 kopjes gekorrigeerd, en wij waren maar over negen van de 36 kopjes akkoord i.v.m. slagen en zakken. En die zes mensen werkten al jaren samen, kenden de cursus, hadden criteria van kwotering afgesproken tot en met... dus dat wordt nog erger op een mondeling examen." In een dergelijke situatie voelen studenten zich het veiligst wanneer ze garanties hebben over de verwachtingen van de prof en over de manier waarop ze de vragen kunnen beantwoorden. Eric Depreeux konkretiseert de toestand: "Konfirmatie wordt beloofd. Ik ben ervan overtuigd dat de profen dat niet zo bedoelen, maar wanneer men creativiteit wil stimuleren, moeten men ruimte kreëren waarin fouten mogen gemaakt worden. En zolang wij met een systeem blijven zitten waarin één stommetje op het examen zwaarder weegt dan een creatieve inbreng of een intelligente uitspraak van de student zelf, bevinden we ons in een reproductief systeem waar de studenten geen risico nemen, waar ze bang zijn om buiten het boekje van de prof te gaan, want eens dat ge dat doet, neemt ge een groot risico." En daarmee gaat de pedagogische waarde van het examen verloren. Rector Verhaegen: "Men ziet het niet meer als datgene wat het zou moeten zijn: ik ben aan 't leren schaatsen en ik ge nu ne keer schaatsen en zeggen, doe ik dat nu goed hé? Of hoe moet ik het doen? Dus de eigenlijke pedagogische waarde van een evaluatie komt er niet meer uit."

Terwijl één van de fundamentele kenmerken van het wetenschappelijk onderzoek aan de universiteit juist een kritisch zoeken en tasten is, wordt een dergelijke manier van werken aan de studenten afgeraden. "Profen en wetenschapsmensen gaan misschien tien verkeerde wegen volgen, en ze gaan één juiste vinden. Als ge de studenten straft omdat ze tien verkeerde wegen gevolgd hebben, doodt gij elke creativiteit." (Eric Depreeux)

studiedruk

De wetenschap gaat vooruit. De computers worden van jaar tot jaar lichter en goedkoper, maar hun capaciteit groeit. Industrie en administratie vragen van de universiteit dat ze de studenten zo degelijk mogelijk in deze vooruitgang opleid. Logisch bijna dat er van jaar tot jaar meer moet worden gestudeerd. In 1° licentie rechten, om maar één voorbeeld te geven, moest er begin '80er jaren 1800 blz. worden geblokt, nu 4900. De psychologische stress waarin dat resulteert noemt men studiedruk. Het is deze enorme belasting die de overgang van het middelbaar onderwijs naar de universiteit zo moeilijk maakt. De universitaire besturen zijn van deze problemen op de hoogte. Rector Verhaegen: "Ik kan mij soms moeilijk voorstellen dat ik dat op 20 à 25-jarige leeftijd zou kunnen verwerkt hebben, wat ik velen nu zie verwerken, en goed verwerken - maar wij leggen veel te veel de nadruk op het detail, op de omvang, en te weinig op de essentie." De gevolgen zijn duidelijk, maar er wordt weinig aan gedaan. Waar men in de maatschappij een 38-uren week bepleit, moet een student, wil hij kans op slagen hebben, 45 à 50 uur per week werken. Een dergelijke stress-situatie interfereert met de betere kanten van het leven.

HUMANE WETENSCHAPPEN DOMMER

De jongste jaren slagen, procentueel gezien, minder en minder studenten in de eerste kandidatuur. De humane wetenschappen lopen op kop in deze race naar het absolute nulpunt. In 1970-71 haalden ze het nog matige percentage van 53,1%, in 1977-78 zaten ze al aan 40,5%. Dit jaar wordt, gezien de komende nataliteit, een extra inspanning gedaan om de slaagpercentages beneden de veertig procent te houden.

De fakulteiten psychologie en pedagogie, en economische en sociale wetenschappen zijn de trendsetters in deze race:

Slaagpercentages	1970-71	1977-78	
psychologie	40,6 %	27,3 %	-13,3 %
pedagogie	52,4 %	36,7 %	-16,3 %
ekonomie	59,9 %	39,8 %	-20,1 %
sociale wet	54,8 %	40,4 %	-14,4 %

Leren is echter een proces van voortdurende emancipatie. De positieve wetenschappen werken dan ook hard aan hun comeback.

Slaagpercentages	1970-71	1977-78	
Lichamelijke opl.	58,8 %	38,2 %	-20,6 %
Kinesithérapie	54,4 %	41,2 %	-13,2 %
Farmaceutische wet.	52,6 %	37,7 %	-14,9 %

Globaal geeft dit het volgende. De absolute studentenaantallen kennen een verdragende groei, terwijl de slaagpercentages blijven dalen.

K.U.LEUVEN: evolutie studentenaantallen en slaagpercentages 1° kandidatuur

	1970-71		1974-75		1975-76		1977-78	
	A	B	A	B	A	B	A	B
HUM.WET.	1995	53,1	2428	47,4	2675	42,7	3052	40,5
POS.WET.	1942	49,8	2162	50,6	2214	47,6	2397	44,9
TOTAAL	3937	51,5	4590	48,9	4889	44,9	5449	42,4

A = aantal studenten te kandidatuur
B = percentage geslaagden

BRON: Nota van F. Bellefroid (Universitair Studiebureau) dd. 5 juni 1979.

intellektuele waterhoofden

"Ik denk dat één van de zware problemen in een studentenleven is, dat alles, elk probleem dat zich in een studentenleven stelt, een dubbel aspect heeft. Men heeft het probleem op zich, bv. relatieproblemen, maar daarnaast heeft men ook het pres-tatieaspect, van, er moeten binnen twee maanden examens gemaakt worden, er moeten, dat werk moet binnengeleverd worden. Dat geeft dat een aantal studenten, ofwel, hun studie laten hangen, ofwel hun persoonlijke moeilijkheden op de lange baan schuiven. Dus, ofwel het intellectueeliseren, het steeds maar voorrang geven aan het rationale, zodanig dat men intellectuele waterhoofden krijgt die met hun gevoelens echt nergens meer zijn, ofwel krijgt men mensen die aan hun persoonlijke moeilijkheden werken, maar die met een enorme mislukingskater zitten."

Aan het woord, psycholoog Eric Depreuw. In verband met de mogelijkheden om via onderwijsveranderingen iets aan dit probleem te doen is Eric Depreuw pessimistisch: "In de loop der jaren is elke onderwijsverandering, -verbetering, gecompenseerd geworden door verhoging van de normen, altijd. D'er is een continuïteit wisselwerking tussen verhoging van normen, zowel kwantitatief als kwalitatief, en onderwijsverbetering. De uitnodiging om het te gaan vergelijken met syndicalisme is voor de hand liggend. Maar men enerzijds loonsverhoging en verbetering van de arbeidsvoorwaarden eist, stelt de patroon daartegenover: produktieverhoging. De situatie aan de universiteit is i-den-tiek. Onderwijsverbeteringen zoals het openboek examen, die gericht zijn op het stimuleren van de creativiteit, en dus meer beroep doen op de intrinsieke motivatie, blijken in de praktijk steeds weer naar te komen op verhoogde studiedruk, waar door studenten afwijzend wordt op gereageerd. Van het stuk probleemgericht onderwijs dat, in 1° kan Toegepaste Wetenschappen, (fakultatief) is ingevoerd geven de monitoren openlijk toe dat het "op dit moment een grotere inspanning vraagt van de studenten".

Verhaegen: "Daardoor verliezen heel veel studenten het traditionele stramen van blokken, precies afgemeten en niets van eigen inbreng."

taske melk

Al deze factoren, druk van thuis, economische toestand, evaluatiesysteem en daarmee gepaard gaande studiedruk... zorgen voor een serieuze emotionele belasting. Reken daarbij nog de sociale ontworteling, het feit dat men weggerukt wordt uit het geborgen gezinsmilieu, en je komt aan situaties zoals deze door vice-rector Servotte, verantwoordelijk voor studentenaangelegenheden, lyrisch worden geschetst.

"Het feit dat iemand uit zijn vertrouwd milieu in een vreemd milieu komt - ik heb dat bij eerstejaars vaak meegemaakt, dat ze het noorden kwijt zijn, simpelweg, het noorden kwijt - ze moeten zelf voor hun eten zorgen, ze moeten zelf hun bed maken, hun moeder roept ze 's morgens niet meer op, ze krijgen 's avonds geen warm taske melk meer. De kameraden waarmee ze naar school geweest zijn en met wie ze thuis waren, het zijn er allemaal nieuw, allemaal nieuw, en dat op de leeftijd van 17-18 jaar, dat ge toch niet zo zeker zijt van wie ge zelf zijt....."

3

UNIVERSITEIT:

THE SHAME IS THE JUNGLE

Hemel, wat is dat?

Er zal onheil over ons komen, ik voel het!

REKTOR VERHAEGEN: "VOOR MIJ IS DAT HET PROBLEEM: MEN KOMT UIT EEN BESTEL WAAR MEN ZES JAAR INGEWOEN IS, IN EEN TOTAAL ANDER BESTEL WAAR DE EISEN VEEL HOGER LIGGEN, WAAR HET VOLUME VAN DE TE VERMERKEN STOF VEEL HOGER LIGT, WAAR DE KRITERIA ONBEKEND ZIJN. WANT DIE KRITERIA LEERT MEN JAMMER GENOEG PAS KENNEN OP HET ULTIEME EKSAMEN. EN DAN ZIT M.I. IN ONZE UNIVERSITEIT DAAR DE FOUT, DAT MEN DE MENSEN IN DE OCEAAN LAAT VERDRINKEN, MEN TRACHT DAT GELEIDELIJK WEL WAT OP TE VANGEN, DOOR ER SPORADISCH EN FRAGMENTARISCH WAT AAN TE DOEN. IK GELOOF ECHTER DAT WIJ ONZE STUDIES ERNSTIG Zouden MOETEN HERSTRUKTUREREN."

ja... mij moet u het niet vragen :

ik weet ook niet hoe het moet

Laten we dus eens kijken wat de universiteit dan inderdaad denkt te doen, vanuit de gebrekkigheid (zoals die ten overvloede blijkt uit de voorgaande bladzijden) die haar zo eigen is, om de problemen aan te pakken. Geleidelijk fragmentarisch en sporadisch doet ze dat, want... Vice-rector Servotte: "Ik zie... ik zie... niet veel veranderen, eh, omdat een systeem... ja, zelf niet verandert, eh. Ik begin meer en meer te geloven dat de problemen onvermijdelijk zijn." Maar hij doet wel meteen ook voorstellen om alleszins iets diepgaanders te proberen. Hij is ook al jaren een fervent voorstander van de idee van een overgangsjaar in de eerste kandidatuur, beter afgestemd op de stap van Middelbaar Onderwijs naar Universiteit, het probleem wat ons hier al die tijd bezighoudt. De oplossing dus? Hij is nog eens, bereid ten strijde te

trakken, al is de overtuigingskracht misschien wat afgebot. Vice-rector Servotte: "Ik heb in dan tijd geleit voor een gespecialiseerde eerste kandidatuur, een algemeen vormingsjaar. Laten we zeggen één voor geneeskunde, een voor de richting eksakte en één voor humane wetenschappen. Om de mensen te doen ontdekken: wat interesseert mij? In dat geval zou de universitaire opleiding meer beantwoorden bij ieders aanleg. Dat veronderstelt dan wel polyvalente diploma's achteraf. Men moet dan niet zozeer een vak gestudeerd hebben om een bepaald beroep uit te oefenen. Maar daar komen we dan wel in de problemen... Ik vind dat het principieel moet mogelijk zijn met een universitair diploma verschillende richtingen uit te gaan binnen bepaalde gebieden (in casu geneeskunde, humane en positieve wetenschappen)."

En toen we de lont aan rektor Verhaegen staken met behulp van deze beslisde van Prof. Servotte, kwam er dit:

"Wel, ik ga met U-akkoord, in die zin dat de student zijn richting niet mag kiezen uitsluitend in het perspectief van een engomlijnd beroepsbeeld. Dan worden je studies meteen erg vakgericht, om niet te zeggen encyclopedisch. Om dat op te vangen geloof ik echter niet in een overgangjaar. Ik geloof dat dat zo moeten gebeuren over een kandidatuur minstens, dus over twee of drie jaar naargelang de richting. Iemand die zo een kandidatuur uitkomt heeft iets dat een waarde op zich vertegenwoordigt, hij is rijker geworden. Niet omdat hij intellectueel meer kent, maar omdat hij een andere, ruimere visie op de dingen heeft meegekregen, meer mens is geworden. Ik geloof dat we daar naartoe moeten in onze kandidatuur en dat kan niet in één jaar: dat wordt een hybride jaar met vanalles en nog wat erin. Na die kandidatuur kun je voor mijn part den sluiszen inbouwen, naargelang je sterk beroepsmatig, op navorsing gericht of vakgericht wil opgeleid worden."

En waar rektor Verhaegen ook wel al vaag, maar niet zo uitgewerkt of benadrukt, aangeef dat hij zo iets gerealiseerd zou willen zien in komb'natie met de beginjeren van het Niet Universitair Hoger Onderwijs (NUHO), was Prof. CC De Keyser daarin zeer duidelijk. (Jammer genoeg echter niet op onze band, zodat letterlijk citeren onmogelijk bleken is, maar zijn ideeën leken ons wel zoedienig de moeite dat we ze hier toch geen parafrazeren, in de hoop en alleszins met de bedoeling om geen verraad te plegen ten aanzien van zijn denkwerk)

"nood en heerschappij der ideeën"

Prof. De Keyser pleit niet voor een reorganisatie van de universiteit alleen, maar van het Hoger Onderwijs als geheel: een gekombineerde aanpak van Universiteit en NUHO samen. Er is inderdaad geen aansluiting na het Middelbaar Onderwijs naar de Unief toe, dat is één, maar er zijn ook wel meer mogelijkheden voor de scholier, voor zover hij/zij niet meteen in de maatschappij stapte. Om de zware opvoeding door verkeerde studiekeuze te ondervangen, vindt Prof. De Keyser dat men niet moet praten over gespecialiseerde kandidaturen, maar dat men ze moet realiseren. En wel in de zin van een gespreide eerste cyclus Hoger Onderwijs, over de onzinnige hiërarchisering van Unief tegenover NUHO heen.

Een goed onderwijssysteem moet de abiturient immers de mogelijkheid bieden om zijn al dan niet specifieke motivatie waar te maken, zodat studeren niet na één jaar tot frustraties leidt. In de voorstellen van Servotte en Verhaegen zouden alle mensen die humane wetenschappen willen gaan studeren, in één oriëntatiejaar samengebracht worden. Konkraet betekent dat dat je iemand die psychologie wil studeren, in een oriëntatiejaar zet dat zo algemeen is, dat hij zijn specifieke motivatie niet voldeaan ziet.

Er is echter meer: omdat deze mensen voor zichzelf nog niet hebben kunnen uitmaken of ze zich louter op wetenschappelijk niveau, dan wel eerder naar een beroepspraktijk toe met hun vakterrein bezig zullen

Neen aan de gebroken vleugels!

DE RIVIER ZOEKT DE LAAGSTE BEDDING.

DE UNIVERSITEIT ZINKT WEG IN HAAR SLIB.

In de rest van het artikel wordt een onderscheid gemaakt tussen een fundamentele hervorming van ons onderwijssysteem en een meer op lapmiddelen gerichte aanpak. De verbeteringen, die in de kontekst van dit laatste worden doorgevoerd, zijn steeds het resultaat van een touwtrekken tussen professoren en assistenten enerzijds, en studenten anderzijds. Professoren en assistenten zijn, zoals de universiteit nu opgevat wordt, op de eerste plaats wetenschappers. Onderwijs staat slechts op de tweede plaats. Vandaar dat het voor een prof interessanter is dat hij via zijn wetenschappelijk onderzoek (Internationale faam verwerft, internationale faam verwerft, dat hij binnen het studentennetwerk een goede onderwijskundige faam heeft. Daarenboven waagt het merendeel van de profren zich, omwille van een volledig onvertrouwd zijn met deze materie, liever niet op het gladde ijs van de onderwijshervorming. Studenten staan vaak afkerig tegen hervorming binnen het systeem, omdat dit meestal resulteert in verhoogde studiebelasting. Projektonderwijs, openboek examens, individuele aanpak van een bepaalde materie bieden mogelijkheid voor een stuk individuele en creatieve aanpak, maar worden niet algemeen ingevoerd. Omdat het evaluatiesysteem voor de enkele vakken waar dit wel gebeurt, niet fundamenteel veranderd wordt, leidt dit enkel tot supplementaire inspanningen voor alle betrokken partijen. Dus alweer verhoogde studiedruk.

Deze verlamende vaststellingen verklaren al veel. De universiteit, in casu de professoren en de assistenten enerzijds en de studenten anderzijds zoeken voortdurend de voordeligste oplossing, de gemakkelijkste weg,

of de oplossing van individuele problemen op korte termijn gedacht. Op langere termijn, in het zicht van een fundamentele hervorming, werkt dat de totale inertie in de hand: de rivier zoekt de laagste bedding.

Daarnaast is er natuurlijk die fundamentele hervorming. Het betreft hier de universiteit als instituut-met-bepaalde-functies die haar werden opgelegd door de maatschappij waarvan ze deel uitmaakt. Vandaar dat in een prestatiegerichte, competitieve maatschappij beheerst door het mechanisme van de vrije markteconomie, een onderwijs dat niet gebaseerd is op dezelfde principes, waardeloos wordt. "Dus als ge een onderwijs maakt waar de universele ideeën zo gekultiveerd worden, wel, binnen de kortste keren begint de industrie op de prestatiegerichte domeinen van de maatschappij met een eigen universiteit en het geld zal onttrokken worden aan de end, en toegespeeld naar de andere." (E. Depreeuw) De economische crisis opent, hoe gek ook, op dit vlak perspectieven. Het diploma dat je na 4 jaar haalt, geeft niet langer onmiddellijk zo maar aansluiting op een goedbetaalde baan binnen de prestatie maatschappij. Dus de wisselwerking wordt geleidelijk aan onderbroken en de studies moeten zin en waarde krijgen op zich om het nog de moeite waard te maken. Want als ook universitair afgestudeerden kunnen werkloos worden, o, als ze geluk hebben, in een BTk-projekt terecht komen, gaan veel mensen zich vragen stellen over de zin van 4 jaar op-zijn-tenen-lopen en met-de-ellebogen-werken. Het prestatiebeginsel dat na 4 jaar een waardeloos papierke oplevert, leggen ze naast zich neer, en ze proberen van die 4 jaar iets zinnings te maken. Inhoudelijk dus, als eigen waarde op zich.

len houden, wordt deze keuze dus best uitgesteld. Temeer daar door de huidige structuur van het onderwijs, n.l. scheiding van NUHO t.o.v. Unief (bv. psychologisch assistent t.o.v. licentiaat in de psychologie), de meeste mensen kiezen voor Unief (vanwege sociale status en privileges). Venaf het ogenblik dat blijkt dat ze daarvoor niet de capaciteiten hebben moeten ze dan wel "met gebroken vleugels" overschakelen op NUHO, dat hun in eerste instantie wel al beter gelegen zou hebben.

Om dergelijke moeilijkheden tegen te gaan en toch in te spelen op de specifieke motivatie, stelt Prof. De Keyser voor om voor elke bestaande vakrichting de NUHO- en unief-opleiding samen te

laten vallen in een oriëntatiecyclus. Tijdens deze eerste jaren zou de student dus voldoende algemene kennis kunnen verwerven over zijn vakdomein. Daarnaast kan er rekening gehouden worden met zijn capaciteiten en met de specifieke vereisten van het zij wetenschappelijke, hetzij meer op de praktisch gerichte aanpak. Om een definitieve keuze te kunnen maken tussen de huidige Unief/NUHO-differentiatie is men dan daerna optimaal voorbereid, zodat dat met veel minder risico kan verlopen.

De gelijkschakeling in studietoer zou een aantal bijkomende problemen uit de weg kunnen ruimen. Zo wordt er nu bv. over gesproken om de studies van sociaal assistent van 3 op 4 jaar te brengen. Deze herden-

king van het Hoger Onderwijs wordt in een aantal sectoren al experimenteel toegepast: Zo kan iemand, om het zelfde voorbeeld te blijven aanhouden, die psychologisch assistent gediplomeerd is, in de kandidaturen van psychologie aan de Unief wat aanvullende doordat een aantal vakken wegvallen.

de muur beplasteren?

levelle moeite. we verven

de barsten wel dicht.

En ja, ondertussen - en daarmee keren we terug naar het vertrekpunt van dit hoofdstuk - komt van alle moia herstruktureringplannen niets in huis. De universiteit doet alleen 'sporadisch, fragmentarisch, geleidelijk', héél geleidelijk iets aan de situatie. Ze is zich nochtans goed bewust van het feit dat er wat schort. Rektor Verhaegen van Dispenbeek, vice-rektor Servotte van de KUL, ... ze moesten immers niet op een artikel als dit wachten om te weten wat er mis is en wat eventuele, denkbare oplossing is zijn. Integendeel, ze hebben ons zelf van het nodige materiaal voorzien om dit artikel mee te bouwen.

En toch. De energie en de middelen die er bestaan om de omstandigheden aan te pakken, worden niet ingezet voor het gedetailleerd en bestudeerd uitwerken van fundamentele verbeteringen, en vooral de uitvoering ervan. Nes. Men sleutelt liever intensief en met veel overtuiging aan aanpassingen, zeg maar lapmiddelen, om het bestaande bestel steeds weer tegen zijn eigen fouten en de problemen die dat meebrengt, te wapenen. De ideeën op zich moeten stuk voor stuk echt toegelicht worden, er is nauwelijks kritiek op de zin en de uitvoering daarvan. Alleen ze pakken de problemen niet bij de wortel aan. En toch. En dan parafrazeer ik weer Prof. De Keyser, moeten deze pogingen tot verbetering positief geëvalueerd worden. Vermits een degelijke fundamentele hervorming op kortere termijn toch niet haalbaar is, kunnen al heel wat problemen maar best zo efficiënt mogelijk bekampt worden, binnen het bestaande bestel dan maar. Zolang men op de achtergrond maar in het oog houdt dat men met die aanpassingen mee in de goede richting evolueert. Prof. De Keyser had enkele korte bedenkingen bij zo'n aantal tussentijdse oplossingen; we plaatsen er enige bedenkingen van de andere geïnterviewden naast.

(Vervolg op p.12)

Aan de hand van dit artikel wil Kultuurraad enkele ideeën formuleren over de rol die ze vervult (meent te moeten vervullen) in Leuven. Het is natuurlijk wenselijk dat je van te voren dan reeds iets weet over de Kultuurraad-werking; om niet in alle brochures, bladen en pamfletten in herhaling te moeten vallen. ~~verwijzen~~ we daarvoor naar de brochure "Kan je me de weg naar de uni

"Kan je me de weg naar de unif wijzen?". blz. 30 - 32. Daar vind je een bondig overzicht van ons werkterrein.

Het lijkt ons interessanter om vanaf het allernieuwste nummer van VETO maar meteen met de deur in huis te vallen. De mensen die reeds 4 à 5 jaar in Leuven zitten zal het niet ontgaan zijn dat er sinds het academiejaar 1977-1978 op het kulturele vlak heel wat meer te beleven valt dan voorheen en dat logischerwijze de discussies sindsdien (wat is Kultuurraad, wat is kultuur) ook niet meer uit de lucht zijn.

'T STUC

Dat had en heeft volgens ons dus te maken met de intrek van Kultuurraad op 19 oktober 1977 in 't Stuc (overigens ben je met deze uitgenodigd op de afscheiden naar zoals steeds erg smaakvolle viering van onze derde verjaardag). Want vanaf toen kreeg Kultuurraad de mogelijkheid om de ideeën en principes die ze reeds lang verdedigde, konkracht gestalte te geven in 't Stuc. Dit centrum zou het bindtaken worden tussen de voorheen her en der verspreide activiteiten en het zou eveneens een konstante impuls zijn om onze kultuurvisie verder te specificeren. Dat dit in Leuven broodnodig was, bleek alras uit de grote belangstelling voor activiteiten van Kultuurraad, en ook wel uit de bekendheid die het Stuc bijna onmiddellijk verwierf in Vlaanderen (niet overdrijven natuurlijk, maar tel van nieuw komers zullen toch al iets over het Stuc gehoord hebben in hun thuisland).

Meer zoals gezegd, bleek dat niet overal in even goede aarde te vallen. Naast en doorheen de elk jaar groter wordende belangstelling, ontspan er zich ten gepaste tijde ook een discussie over de aard van het Kultuurraad-werk, over de zaken die ze presenteerde aan de studenten, enz.. Deze discussie is echter nooit systematisch aangepakt, en heeft dus ook nooit het karakter aangenomen van een discussie over een "kultuurpolitiek aan de universiteit anno 1980" - om maar iets te zeggen.

Tijd dus om even het mes te zetten in dit onontgonnen terrein. Het lijkt ons echter niet opportuun om hier een gesystematiseerde uiteenzetting te geven over de beleidsvisie van de Kultuurraad, laat ons het houden bij enkele grove lijnen annex prikken en trappen in de goede richting.

BLIKVANGER

De blikvanger naar buiten voor Kultuurraad wordt gevormd door programmatie, ofte de producties (theater, dans, concerten, films, enz.) die meestal in 't Stuc zelf doorgaan, maar ook wel eens in de Grote Aula of het Auditorium Vesalius. Zelf zijn we daar niet zo gelukkig mee: voor ons is het vooral de eenheid tussen programmatie en werkgroepen belangrijk, maar daarover straks meer.

Wat de produkten betreft, vinden wij dat Kultuurraad op de eerste plaats vernieuwend moet werken. Wat in zekere zin als tegenpool van 'kommerseeliteit' zou kunnen beschouwd worden. (Terwijl 1. wet vandaag vernieuwend is, morgen rot-kommerseel kan zijn en 2. kommerseel niet steeds synoniem van is van verderfelijk. Maar dat zijn weer andere discussies.) Voor velen blijkt dit echter hoogst verwerpelijk te zijn: de opmerking dat Kultuurraad eliteir is, vindt waarschijnlijk hier zijn oorsprong. Waar in voor de goede verstaander duidelijk moet zijn dat 1. het begrip 'elite' den zijn politiek-sociale kontekst behoudt, nl een kleine minderheid die de grote meerderheid (in casu kultureel?) onderdrukt, en 2. avant-gardistische kunst gelijkgeschied wordt met elitisme. Om deze discussie een nieuwe impuls te geven, zouden we hier kort en bondig willen stellen dat we 'kultuur voor de elite' resoluut van de hand wijzen, maar dat we evenzeer pleiten voor een forse nadruk op de avant-gardistische kunstbeoefening. De konfrontatie met nieuwe en voor het publiek tot nog toe onbekende ideeënstromingen en uitdrukkingswijzen lijkt ons van primordiaal belang, en is een belangrijke faktor in de strijd tegen de vergrijzing, het konservatisme en de intellektuele verstarring.

Alvorens te struikelen over een term hier of daar, is het nuttig in het achterhoofd te houden dat zelfs Vincent en honderden andere Van Gogh's ooit voor ijdelheiten zijn uitgekreden.

Die nadruk op het vernieuwen de is natuurlijk maar één aspect van het programmiewerk. Kultuurraad houdt bij het programmeren in zeer grote mate rekening met wat er buiten haar om in Leuven reeds georganiseerd wordt. Er wordt dus ook nooit op konkurrentie basis gewerkt: het is voor ons niet belangrijk wie er rockconcerten organiseert, als er maar tegen matige prijzen te roken valt in Leuven.

Als je deze twee faktoren combineert, zal je merken dat bv. de jazz-programmatie eerder konventioneel is, omdat Kultuurraad de enige is die jazz programmeert in Leuven en omdat er hier helemaal geen jazz-tredities (jazz-klubs e.d.) bestaat. De teatervoorstellingen daarentegen zijn bij momenten heel wat avant-gardistischer omdat er door de Stadschouwburg en de fakulteitaking Germanie al een vrij groot aanbod van repertoiretooneel wordt verzorgd.

Om deze beknopte krachtlijnen van programmatie af te ronden - in volgende bijdrage n kan op een aantal punten dieper ingegaan worden - kan er misschien nogmaals op gewezen worden dat vele mensen elitisme, avant-gerde en 'onbekend' maakt onbemind-blijkbaar met elkaar verwarren. Een analyse van het Stuc-programma van de voorbije drie jaar kan daarbij veel duidelijk maken: je zou je kunnen evfragen of Kultuurraad niet te weinig rizikovol programmeert...

EIGENHEID

Programmatie is één kant van Kultuurraad, werkgroepen is de andere. En de eenheid van beide, van programmatie en werkgroepen, zou je de eigenheid van Kultuurraad kunnen noemen. Die eenheid is er nog niet, verre van zelfs, maar er is wel een gestadige evolutie in die richting. In onze stoutste dromen betekend dat het volgende: alles wat we langs programmatie aanbieden (toneel, jazz, film, dans enz.) moet via werkgroepen ook door de studenten zelf kunnen beoefend worden, vanaf de elementairste initiatie tot het nivo waarop je met je produkt naar buiten kunt komen, en dit allemaal onder een stabiele, professionele begeleiding. Omgekeerd vormen de werkgroepen-produkten een belangrijke component in het programmatie-aanbod.

Het is pas door deze samenwerking dat er volgens ons een kultureel klimaat kan ontstaan waarin breeddenkendheid, artistieke originaliteit en creativiteit, doorstroming en uitwisseling van ideeën en ervaringen optimaal kunnen gedijen. Kortom: op deze manier komen we dicht bij 't Stuc als broeinest (wearover later meer).

Tot zover twee, drie centrale ideeën die Kultuurraad in haar werk steeds voor ogen prebereet te houden. De lezer gelieve er wel bewust van te zijn dat het bovenstaande zeer fragmentarisch is, en alleen een aanzet tot ruimere en diepere discussie wil zijn.

De beste dienst die je Kultuurraad nu kan bewijzen is dan ook een reaktie op bovenstaande stellingen, zodat er langs VETO een discussie over een kultuurpolitiek in Leuven gevoerd kan worden.

Als je daarnaast ook nog in de praktijk wil meewerken met Kultuurraad, ben je zeker welkom. ('t Stuc, 1ste verdieping). Hoe dan ook hopen we je nog tegen te komen in een werkgroep of tijdens een voorstelling: want dat blijft een conditio sine qua non om gefundeerd over Kultuurraad te kunnen polemiseren...

tajo van rompay

SPORT '80-'81

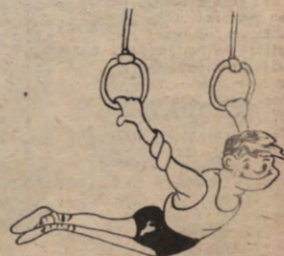
EEN SAMENWERKING SPORTRAAD SPORTSECRETARIAAT

Voor alle studenten is sport een bezigheid die tijdens hun schooltijd minstens gedurende één uur per week aan bod kwam. Eens aan de unif wordt ze echter al te vaak verwaarloosd. Nochtans is er aan de K.U.L. een uitgebreide infrastructuur (Teruurse Vest 101) aanwezig, die iedereen in staat stelt zelfs de gekste sporten die je kan bedenken te beoefenen.

Binnen A.S.R. vervult de Sportraad de taak van koördinator en organisator tussen en voor de verschillende kringen en fakulteiten. De Sportraad zelf bestaat uit de sportverantwoordelijken van de diverse kringen, van de pedes en uit de afgevaardigden van de speciale sporttakken zoals alpinisme, speleologie, zellen, enz..

De sportraad helpt mee aan de organisatie van sportdagen en richt kompetities in voor voetbal en andere groepssporten. Mogelijke organisaties van verschillende kringen op het gebied van de massasport kunnen door de sportraad worden gesubsidieerd, en ook voor speciale en dure sporten worden toegelaten gegeven om iedereen de kans te geven ze te beoefenen.

De geschikte infrastructuur is voor henen, de juiste trainers en monitoren staan op de juiste plaatsen (jammer genoeg krijgen ze niet altijd de belangstelling die ze verdienen). Blijven er nog de juiste studenten bij de juiste plaatsen. Voor iedereen is er wel een geschikte sport te vinden. Al was het maar eens per week een uurtje indoor-training. Maar meer specifieke informatie in dat verband, vind je wellicht in onze brosjure, die waarschijnlijk ook al in je handen werd gestopt. Of anders te krijgen is op het Sportsecretariaat.

AGENDA

SEPTEMBER

KINDERWEEK van 20 tot 25 septem-
ber

zaterdag 20 sept.

KINDEROPERA 'Het feest zonder muziek'
o.l.v. Luk Caeyers en Marleen
Kuijken-Thiers.
Stadsschouwburg, 20 uur.
Inkom : Volwassenen : 100/70 (steun-
kaart Kura)
Kinderen : 50

dinsdag 23 en donderdag 25 sept.

TEATER TERWIJL 'Wipstraat 26b'
't Stuc, 10 u en 14 u, gratis

woensdag 24 sept.

Poppentheater JOZEF VAN DEN BERG
'De Kleine Tovenaar'
't Stuc - 14.30u - 40 fr.
(kindervoorstelling)

'Moeke en de Dwaas'
't Stuc - 20.30u - 80/60
(volwassenenvoorstelling)

OCTOBER

KLAPSTUK 80 - 13 - 17 OKT.
Leuven

Een aktueel muziek- en teaterfes-
tival georganiseerd door 't Stuc
en het Festival van Vlaanderen,
i.s.m. BRT 2 (Brabant) en BRT 3,
in ko-productie met de provincie
Brabant

ma 13 Jazz
WILLEM BREUKER KOLLEKTIEF
(NL)
20.30u - Grote Aula - 100 fr

kontrabaskonsert
Maurice Aerts (B)
Gary Karr (USA)
20.30u - 't Stuc - 100 fr

di 14 muziekteater
MERDITH MONK ENSEMBLE (USA)
20.30u - Grote Aula - 100 fr
audio-visueel teater
APOSTROPHES (NL)
'Publikumbeschimpfung'
20.30u - 't Stuc - 100 fr

wo 15 modern ballet
MUDRA (B)
20.30u - Stadsschouwburg -
100 fr
piano-recital
KATIA EN MARIELLE LABEQUE (F)
20.30u - Grote Aula - 100 fr

do 16 klassiek
'A plain and easy intro-
duction to the skill of
music'
met Ton Koopman en anderen
20.30u - Grote Aula - 100 fr
toneel
YPSILON (CSSR) 'Michelangelo'
20.30u - 't Stuc - 100 fr

vr 17 minimal music
HOKETUS ENSEMBLE (NL)
PHILIP GLASS ENSEMBLE (USA)
20.30u - Grote Aula - 100 fr
toneel
YPSILON idem don-
derdag

vu en plaatsbespreking : Kultuur-
raad der Leuvense Studenten, Van
Evenstraat 2d, 3000 Leuven
Tel. 016/22.44.38 en
Festival van Vlaanderen,
Naamsstraat 22, Leuven
Tel. 016/23.21.70

23-24-25 oktober
INTERNATIONALE NIEUWE SCENE
'De Herkuls'
Circustent op het Bruulplein
20.30u

30 oktober
ROY HART THEATRE
'Le Chein de Dieu'
't Stuc, 20.30u

REDAKTIE:

v.u.: Paul Heydens
Van Evenstr. 2D
3000 Leuven
016/22.44.38

MEDEWERKERS:

Relinde Baeten, Bruno Leynse,
Marcel Meeus, Leo Paesen,
Lambert Swillens, Paul Van
Damme, Hans Van den Broeck,
Danny Vandembroucke, Jan Ver-
benck.

VETO

(Vervolg van p.10)

zo bijvoorbeeld ... :

1) Men zou de studieduur en de
begindata van de akademi-
jeren aan de verschillende
Hoger Onderwijs-centra kunnen
laten gelijklopen. Een schijn-
baar simpele, praktische maat-
regel, die echter verrageende
voordelen kan hebben zoals
bijvoorbeeld overschakelingen
tussen de verschillende net-
ten vergemakkelijken.

2) De partiële examens zouden
niet het effect van ontmoediging
mogen hebben, zoals nu
het geval is. Integendeel, met
de voorspellende kracht
over niet-slagen (niet zozeer
over wel slagen) die ze hebben,
zouden ze als referentie- en
reoriëntatiepunt halfweg het
eerste jaar kunnen dienen.
Welke zin heeft het om in
februari de velen die begrepen
hebben dat dit niets voor
hen is of voor hen te zwaar is,
kompleet te laten verloren
lopen. Men moet ze er niet
uitgooiden, gedemoraliseerd -
en met verlies van veel zelf-
vertrouwen, als men ze op
basis van die proef valabele
alternatieven kan bieden.

Rektor Verhaegen daarover:
"Aan de universiteit is alles
plots zo totaal anders, daar
is geen enkele sanctie op
korte termijn, geen spiegel
of geen klankbord. De parti-
ële examens in januari zijn
daarvoor al te laat en zijn
veel te veel een lachertje
geworden. Voor een groot deel
omdat ze door de profs zelf
niet serieus worden genomen,
en de studenten zeggen: 't is
toch schieten met losse flod-
ders'."

De partiële examens zijn
een lachertje geworden.

3) Opvang van de nieuwelingen
aan de Unief door tweede
kenners, die met informatie uit
de eigen ervaring, pas opgedaan,
een serieuze steun kunnen be-
tekenen.

4) Aksentuieren en verbeteren
van de abiturientendagen en
de informatie in het algemeen,
die aan de scholieren door de
Unief over zichzelf verstrekt
wordt. Prof. De Keyser werkte
een heel systeemje uit, waar-
bij die informatie over de twee
laatste jaren van de humaniora
wordt uitgesmeerd en waarvan
de eigenlijke universitaire
abiturientendag slechts een
kliminatie is in de instelling
zelf. Daar geen ettelijke info-
vonden of iets dergelijks aan
vooreaf, met gebruik van de
moderne technische middelen,
zoals video, en met laatstejaars
studenten, die dan niet de fol-
klors, maar de reële situatie
trachten te schetsen. Dat kan
makkelijk ter plaatse, dus re-
gionaal uitgewerkt worden.
Zeker moet dat regionale dan
losgezien worden van bepaalde
scholen, instellingen, beroeps-
sectoren, enz. Het gaat eerder
om leerlinggerichte algemene
informatie over beroepen, stu-
diemogelijkheden, en dat zijn
er meer dan alleen de unief,
bv. NUHO.

Erik Depreuw in dit verband:
"De evolutie van de laatste
tien jaar in informatiever-
strekking is wel een enorme
voortgang te noemen. Ik wil
niet zeggen dat er niets meer
verbeterd kan worden, maar de
mens die informatie over
Leuven willen, ik denk dat ge
al straf moet doen om die niet
te vinden. Maar ge kunt een
komplekse realiteit zoals het
hier loopt, onmogelijk in
woorden overbrengen; dat gaat
niet, dan is het toch nog al-
tijd iets anders eens ge erin
zit.
Trouwens de grootste verteke-
ningen komen van de studenten
die erin zitten, over pinnen
of vergaderingen of die prof,
da's eenbeest, en "ze" hebben
me gebuisd en zo..."

5) Het monitoraat, parade-
paard van deze Unief in de
opvanginfrastructuur voor de
problemen die uit het eigen
systeem voortvloeiën. Prof.
De Keyser verwacht wel wat
meer van de staf zelf in die
richting. Ze moeten beter de
inhoud van hun kursussen, hun
les- en evaluatiemethoden,
hun hele didactische aanpak
of het ontbreken ervan duiden,
publiekelijk. Kwestie van "de
stof en de zot" te kennen,
stelde hij letterlijk,
misschien vanuit de eigen si-
tuatie denkend...
Rektor Verhaegen treedt hem
trouwens bij, als hij zegt:
"Ik vind het monitoraat een
uitstekend ding, en ik zou
er op generaal wijze enige
afbreuk op willen doen.
Maar het is mijn overtuiging
dat het maar tweede beste is.
Het beste is dat de staf die
dagelijks het onderwijs ver-
zorgt, zich zo geïntegreerd
en betrokken voelt, dat hij
rechtstreeks ook het monito-
raat in zich kraakt. Ik zou
zeggen: het monitoraat is
prachtig, maar het is voor
sommigen een alibi, he."

Tot daar een onvolledige op-
soming van pogingen die on-
dernomen worden om aan het
falende systeem te sleutelen,
het draaglijk te maken voor
zich die er in moeten leven,
zonder er echt aan te raken.

TOEGIFT

Zo.
Ruw geschetst en enigszins
onbehouwen geborsteld, poogt
dit geheel een overzicht te
zijn van de bevindingen die
we in dit verband konden ver-
zamelen, na consultatie van
de tot in den treure toe ge-
citeerde 'autoriteiten' op
het gebied. Je kan het ze
gaan vragen, zoals wij gedaan
hebben: ze weten wat er aan
de hand is. Ze kennen de ne-
faste gevolgen, ze bieden
ook diep doordachte oplossingen.
en.

Ze voelen zich alleen ten
stelligste geremd om ze echt
te realiseren. Door het sys-
teem zelf vooral, in al zijn
logheid en konformisme-uit-
zelfbehoudsreflexe. Wel ken-
nen ze nog een reeks mogelijk-
heden om aan het bestaande
systeem te sleutelen, om het
vanuit zichzelf gestadig te
verbeteren en aan te passen.
Zonder echter aan de kernpro-
blemen afdoende te raken.
Heel de probleemstelling
blijft dus overeind, wat een
pessimistische konklusie moge
lijken. En dat is het ook.
Maar het is al laat op de a-
vond. Morgen is er nog een
dag. Dan staan we weer op,
met frisse moed, goed uitge-
slepen, de nieuwe dag tege-
moet, om de zaken aan te
pakken. Of zoekt de rivier
inderdaad haar diepste bed-
ding? De toekomst is onze-
ker, het einde lijkt nabij.

EINDE